

Fremsat den 12. april 2013 af justitsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

(Forstærket indsats mod uroligheder i forbindelse med fodboldkampe)

§ 1

I lov nr. 307 af 30. april 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »134 a,«: »134 b,« og »straffelovens kapitel 25« ændres til: »straffelovens 25. kapitel«.

2. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. I tilfælde, hvor den begrundede mistanke efter stk. 1, nr. 1, vedrører overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, eller § 291, stk. 2, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens 25. kapitel, en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer eller lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, kan der dog meddeles generel karantæne, uden at betingelsen i stk. 1, nr. 2, er opfyldt, hvis forholdets grovhed tilsiger det.

Stk. 3. Udenlandske domme og andre afgørelser om strafbare forhold begået i forbindelse med visse idrætsbegivenheder, vil kunne inddrages i vurderingen af, om en person kan meddeles generel karantæne efter stk. 1.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.

3. I § 2, stk. 2, der bliver stk. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»Når den klub, som en person, der er meddelt en generel karantæne, er tilhænger af, deltager i bestemte idrætsbegivenheder, som afvikles på udebane, må den pågældende dog ikke opholde sig inden for et område på indtil 3000 m fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, i det i 2. pkt. angivne tidsrum.«

4. I § 2 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Der kan optages personfoto af personer, der meddeles generel karantæne efter stk. 1. Et personfoto, der er optaget efter 1. pkt., uden at betingelserne i retsplejelovens kapitel 72 er opfyldt, kan alene anvendes med henblik på håndhævelse af en generel karantæne meddelt efter

stk. 1 og skal destrueres ved karantænenes udløb, og hvis personen frifindes, eller der træffes afgørelse om påtaleopgivelse for det forhold, der efter stk. 1, nr. 1, ligger til grund for karantænen.«

5. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. En generel karantænes varighed, jf. § 2, stk. 5, kan forlænges med op til 6 måneder, når der er begrundet mistanke om overtrædelse af karantænen, jf. § 2, stk. 4. Forlængelsen bortfalder, hvis personen frifindes, eller der træffes afgørelse om påtaleopgivelse for overtrædelse af karantænen.

Stk. 2. Lovens § 3 finder tilsvarende anvendelse ved forlængelse af en karantænes varighed.«

6. I overskriften til kapitel 4 ændres »Videregivelse« til: »Behandling«.

7. Efter § 6 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 6 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger om, hvilke personer der er meddelt privat karantæne, i det omfang behandlingen er nødvendig for at håndhæve sådanne karantæner. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om behandlingen af sådanne oplysninger, herunder at oplysningerne skal anses for fortrolige, og at straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse.«

8. Efter kapitel 5 indsættes:

»Kapitel 5 a

Sikkerhedsmæssig afvikling af bestemte idrætsbegivenheder

§ 8 a. Politiet kan meddele påbud om den sikkerhedsmæssige afvikling af bestemte idrætsbegivenheder, hvis der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere

eller andre. Politiet kan fastsætte en frist for gennemførelse af påbuddet.

§ 8 b. Politiet kan meddele påbud om, at afviklingstidspunktet for bestemte idrætsbegivenheder flyttes, hvis det er nødvendigt for at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder enkeltpersoners sikkerhed.

Stk. 2. Påbud om flytning af afviklingstidspunkt meddeles af politidirektøren efter forudgående forelæggelse for Rigspolitiet. Påbuddet skal være skriftligt og indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. Påbuddet kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Et påbud kan af den, påbuddet er meddelt, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse for retten har ikke opsættende virkning.

Stk. 4. Anmodning om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos politiet senest 4 uger efter, at afgørelsen om påbud er meddelt den pågældende.

Stk. 5. Politidirektøren indbringer inden 1 uge fra modtagelsen af anmodningen sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Stk. 6. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan kæres til landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. Går afgørelsen ud på, at påbuddet godkendes, anføres i ken-

delsen de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne er opfyldt.

Stk. 7. Med hensyn til erstatningskrav finder retsplejelovens § 1018 h anvendelse.«

9. I § 9, stk. 1, nr. 2, udgår: »eller«.

10. I § 9, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 7.« til: »§ 7, eller«.

11. I § 9, stk. 1, indsættes som *nr. 4*:

»4) ikke efterkommer et påbud meddelt efter §§ 8 a eller 8 b.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 2. § 1, nr. 3, 4 og 5, finder anvendelse for generelle karantæner meddelt efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland og Færøerne med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning**
- 2. Baggrunden for lovforslaget**
  - 2.1. Indledning
  - 2.2. Lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder
  - 2.3. Rigspolitiets evaluering af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder
  - 2.4. Øvrige initiativer i den fælles handlingsplan »Gode fodboldoplevelser for alle«
- 3. Generel karantæne**
  - 3.1. Gældende ret
  - 3.2. Rigspolitiets evaluering og den fælles handlingsplan
    - 3.2.1. *Straffelovens § 134 b*
    - 3.2.2. *Lettere adgang til at meddele karantæne i visse tilfælde*
    - 3.2.3. *Udenlandske afgørelser*
    - 3.2.4. *Karantænezone*
    - 3.2.5. *Forlængelse af karantæne ved overtrædelse af karantænen*
  - 3.3. Justitsministeriets overvejelser
    - 3.3.1. *Straffelovens § 134 b*
    - 3.3.2. *Lettere adgang til at meddele karantæne i visse tilfælde*
    - 3.3.3. *Udenlandske afgørelser*
    - 3.3.4. *Karantænezone*
    - 3.3.5. *Forlængelse af karantæne ved overtrædelse af karantænen*
    - 3.3.6. *Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention*
- 4. Politiets optagelse af personfotos af karantæneramte**
  - 4.1. Gældende ret
    - 4.1.1. *Optagelse af personfoto*
    - 4.1.2. *Politiets opbevaring af personfotos*
    - 4.1.3. *Politiets videregivelse af fotos af personer, som er meddelt en generel karantæne*
  - 4.2. Rigspolitiets evaluering og den fælles handlingsplan
  - 4.3. Justitsministeriets overvejelser
- 5. Sikkerhedsmæssig afvikling af bestemte idrætsbegivenheder**
  - 5.1. Gældende ret
    - 5.1.1. *Lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder*
    - 5.1.2. *Politiets lov*
  - 5.2. Rigspolitiets evaluering og den fælles handlingsplan
    - 5.2.1. *Den sikkerhedsmæssige afvikling af idrætsbegivenheder*
    - 5.2.2. *Flytning af afviklingstidspunktet for idrætsbegivenheder*
  - 5.3. Justitsministeriets overvejelser
    - 5.3.1. *Den sikkerhedsmæssige afvikling af idrætsbegivenheder*
    - 5.3.2. *Flytning af afviklingstidspunktet for idrætsbegivenheder*
    - 5.3.3. *Forholdet til grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention*
- 6. Behandling af oplysninger om privat meddelte karantæner**
  - 6.1. Privat meddelte karantæner (klubkarantæner)
  - 6.2. Gældende ret
  - 6.3. Justitsministeriets overvejelser
  - 6.4. Forholdet til databeskyttelsesdirektivet
  - 6.5. Dataansvar
- 7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
- 8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet**
- 9. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 10. Forholdet til EU-retten**
- 11. Hørte myndigheder mv.**
- 12. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at foretage de ændringer af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, der er nødvendige for at gennemføre initiativer i den fælles handlingsplan »Gode fodboldoplevelser for alle«, som blev fremlagt af Divisionsforeningen, Dansk Boldspil-Union (DBU), Danske Fodbold Fanklubber, Rigspolitiet og Justitsministeriet den 12. december 2012.

Med handlingsplanen er parterne bag planen nået til enighed om en række tiltag, der skal forstærke indsatsen mod uroligheder i forbindelse med fodboldkampe. En række af handlingsplanens initiativer kræver ændring af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. Disse ændringer gennemføres med dette lovforslag. Andre initiativer i handlingsplanen vil blive gennemført ved en ændring af bekendtgørelse nr. 650 af 26. juni 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. De øvrige initiativer gennemføres på anden vis, herunder ved ændringer af administrativ praksis.

Med lovforslaget foreslås navnlig ændringer af den eksisterende karantæneordning. Der foreslås således bl.a. en vis lettelse i adgangen til at meddele karantæne i tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om mere alvorlig kriminalitet begået i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed. Herudover foreslås indført hjemmel til at optage fotos i alle tilfælde, hvor der meddeles karantæne efter loven, uanset om retsplejelovens almindelige betingelser herfor er opfyldt.

Der foreslås endvidere en række initiativer, som vil indebære en skærpet kurs over for personer, der er meddelt en generel karantæne efter loven. Det foreslås, at den nuværende karantænezone på 500 meter udvides til 3000 meter i forhold til udebanefans, og at der bliver mulighed for som supplement til en strafferetlig sanktion at forlænge meddelte karantæner, hvis karantænen overtrædes.

Herudover foreslås det, at politiet får en række nye værktøj til at forhindre, at der opstår uroligheder i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder omfattet af loven. Det foreslås således, at politiet fremover skal kunne give arrangørerne påbud om den sikkerhedsmæssige afvikling af bestemte idrætsbegivenheder (fodboldkampe), samt at politiet i helt særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt for at beskytte væsentlige samfundsinteresser, herunder enkeltpersoners sikkerhed, skal kunne give påbud om flytning af afviklingstidspunktet for bestemte idrætsbegivenheder (fodboldkampe).

Endelig foreslås det, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse i loven, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, at autoriserede kontrollører kan behandle (herunder udveksle) oplysninger om, hvilke personer der er meddelt private karantæner (klubkarantæner).

2. Baggrunden for lovforslaget

2.1. Indledning

Med afsæt i de uroligheder, som fandt sted i Aalborg i begyndelsen af marts 2012 i forbindelse med afviklingen af en fodboldkamp i Superligaen, tog justitsministeren i foråret 2012 initiativ til en dialog om, hvordan det sikres, at fodboldkampe kan afvikles under fredelige forhold. Der er som led i denne dialog blevet afholdt en række møder mellem Justitsministeriet og de centrale aktører i dansk fodbold – heriblandt Divisionsforeningen, DBU, fanklubberne og en række Superligaklubber. Udgangspunktet for drøftelserne har været, at de bedste løsninger findes ved at inddrage og lytte til dem, der oplever problemerne på nærmeste hold.

Møderækken har resulteret i en lang række gode idéer og forslag til initiativer. Det er bl.a. disse idéer og forslag, som har dannet grundlag for den fælles handlingsplan »Gode fodboldoplevelser for alle«, som er blevet til i et samarbejde mellem Divisionsforeningen, DBU, fanklubberne, Rigspolitiet og Justitsministeriet. Handlingsplanen blev præsenteret af parterne den 12. december 2012.

Under møderækken har der været enighed om, at der set over en årrække, siden lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder trådte i kraft i 2008, ikke synes at være en generel tendens til flere uroligheder i forbindelse med fodboldkampe. Rigspolitiets statistik over bl.a. antallet af anholdte og sigtede i relation til fodboldkampe de senere år giver heller ikke grund til at antage, at der generelt er en tendens i retning af flere uroligheder i forbindelse med fodboldkampe. Tallene – herunder antallet af anholdelser – skal dog også ses i lyset af politiets udvikling og implementering af det såkaldte dialogkoncept for en dialogbaseret politiindsats i forbindelse med fodboldkampe som omtalt nedenfor.

Der er imidlertid også en fælles erkendelse af, at der stadig er både alvorlige og også uløste problemer at tage fat på. Det var begivenhederne i Aalborg i foråret 2012 et klart eksempel på, og der har også i efteråret 2012 været flere episoder med voldelig og uacceptabel adfærd i forbindelse med afviklingen af fodboldkampe.

Det er desuden opfattelsen blandt de centrale aktører på området, at urolighederne som oftest udgår fra den samme lille hårde kerne af voldelige uromagere. Aktørerne har derfor efterlyst mere effektive redskaber til at kunne gribe ind over for denne gruppe.

En række af initiativerne er på den baggrund særligt målrettet denne lille hårde kerne, som opsøger fodboldkampe med det ene formål at skabe så meget uro som muligt til stor gene for fodboldfans, fodboldklubberne og ikke mindst de personer, som bor i områderne omkring stadions. Denne lille gruppe skal bekæmpes så effektivt og konsekvent som muligt, så den ikke ødelægger fodboldoplevelsen for de mange.

Initiativerne i handlingsplanen skal således først og fremmest medvirke til at værne om og fastholde den grundlæggende positive fankultur og den gode stemning, som kendetegner de danske fodboldstadions.

2.2. Lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

I november 2004 nedsatte Rigspolitiet en intern arbejdsgruppe, der skulle undersøge mulige tiltag til bekæmpelse af hooliganisme.

Baggrunden var, at man de foregående år havde set en stigning i antallet af problemer med uroskabende hooligans i forbindelse med fodboldkampe, ligesom det var politiets erfaring, at urolighederne i forbindelse med fodboldkampe var blevet mere systematiserede og velorganiserede.

Arbejdsgruppen afgav i marts 2005 en rapport om bekæmpelse af hooliganisme i Danmark med en række konkrete anbefalinger.

På baggrund af arbejdsgruppens rapport fremsatte den daværende regering lovforslag nr. L 38 af 12. december 2007 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, som blev vedtaget af Folketinget i april 2008. Lov nr. 307 af 30. april 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder trådte i kraft den 1. juli 2008.

Med loven blev der iværksat en række initiativer med henblik på at forebygge uroligheder og øge sikkerheden for tilskuere og andre tilstedeværende i forbindelse med fodboldkampe på topniveau.

Loven gav bl.a. politiet adgang til på visse betingelser at give en person forbud (generel karantæne) mod – inden for en radius af 500 meter – at indfinde sig ved fodboldkampe omfattet af loven i en periode på indtil to år. Meddelelse af en sådan generel karantæne forudsætter bl.a., at der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået strafbare forhold i forbindelse med fodboldkampe, og at der er bestemte grunde til at antage, at dette vil gentage sig.

Overtrædelse af karantænevilkårene straffes med bøde – i gentagelsestilfælde eller under særligt skærpene omstændigheder dog med fængsel i indtil 4 måneder.

Med loven blev der desuden indført en særlig autorisationsordning for kontrollører ved fodboldkampe omfattet af loven. Ordningen indebærer, at kontrollørerne – for at kunne opnå autorisation – skal gennemgå en særlig uddannelse, som er forankret i DBU og udviklet i tæt samarbejde med bl.a. Rigspolitiet. Det er politiet, der meddeler autorisation som kontrollør.

Med loven blev der også skabt adgang for politiet til i nødvendigt omfang at videregive oplysninger til autoriserede kontrollører om, hvilke personer der er meddelt generel karantæne.

Loven indeholder desuden regler om bl.a. sikkerhedsmæssig indretning og godkendelse af stadions.

Justitsministeriet har i medfør af loven udstedt bekendtgørelse nr. 650 af 26. juni 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, som fastslår, hvilke idrætsbegivenheder loven kan anvendes i forhold til, og som fastsætter mere detaljerede regler om bl.a. kontrolløruddannelsen og politiets adgang til at videregive oplysninger om karantæneramte til autoriserede kontrollører.

Loven omfatter efter bekendtgørelsens § 1 følgende begivenheder inden for herreidræt: Fodboldlandskampe, fodboldkampe, herunder træningskampe, med deltagelse af hold fra Superligaen, 1. og 2. division og internationale fodboldkampe i UEFA-regi.

Sideløbende hermed har Rigspolitiet udviklet dialogkonceptet for en dialogbaseret politiindsats i forbindelse med fodboldkampe. Konceptet indebærer, at særligt uddannet politipersonale har til opgave at føre en målrettet dialog med fodboldfans før, under og efter afviklingen af kampe, som kan give anledning til uro. Både politiet, fodboldklubberne og fanklubberne vurderer dialogkonceptet meget positivt.

2.3. Rigspolitiets evaluering af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag nr. L 38 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder oplyste den daværende justitsminister, at Rigspolitiet løbende ville vurdere effekten af loven, og at der efter en passende periode efter lovforslagets gennemførelse ville blive gjort status over erfaringerne med loven.

På den baggrund anmodede Justitsministeriet i august 2011 Rigspolitiet om at gennemføre en evaluering af de hidtidige erfaringer med lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder og de øvrige tiltag, der blev iværksat for at bekæmpe uroligheder i forbindelse med fodboldkampe. Justitsministeriet anmodede Rigspolitiet om at sikre, at erfaringerne fra de relevante aktører på området ville blive inddraget i evalueringen.

Rigspolitiet har i september 2012 afgivet sin evaluering af loven. I evalueringen oplyser Rigspolitiet, at der i september 2012 var 66 personer, der var meddelt en generel karantæne. Siden lovens ikrafttræden var der pr. september 2012 udstedt i alt 89 generelle karantæner, men da karantænerne som udgangspunkt har en varighed på to år, er nogle af de først meddelte karantæner udløbet. Enkelte karantæner er desuden faldet bort, fordi den pågældende efterfølgende er blevet frikendt for det forhold, der havde udløst karantænen.

Herudover var i september 2012 i alt 491 personer opdateret i Kriminalregisteret med en aktualitetsmarkering. En sådan markering betyder, at de pågældende står til at blive meddelt en generel karantæne, hvis de på ny begår forseelser af en ikke-bagatelagtig karakter i forbindelse med en fodboldkamp.

Rigspolitiet peger i evalueringen bl.a. på, at det er afgørende at prioritere og sikre mulighederne for en hurtig opfølgning i

forhold til de personer, der deltager i uroligheder i forbindelse med fodboldkampe. På denne baggrund bør det bl.a. overvejes, om der kan indføres en hurtigere procedure i forbindelse med politiets udstedelse af karantæner.

Der peges desuden på, at muligheden for at håndhæve meddelte karantæner vil kunne styrkes yderligere gennem iværksættelse af en række tiltag.

Desuden anføres det, at den hjemmel politiet i dag har til i medfør af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder at meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af stadions, bør udvides til også at omfatte den sikkerhedsmæssige afvikling af konkrete fodboldkampe. Der peges i den forbindelse endvidere på, at politiet har behov for i helt særlige tilfælde, hvor der efter en konkret vurdering ses at foreligge en særlig risiko for mere omfattende uroligheder, at kunne stille krav om flytning af afviklingstidspunktet.

Det er anført i evalueringen, at Rigspolitiets egne forslag generelt skal ses i lyset af politiets ressourceanvendelse i forbindelse med afviklingen af de fodboldkampe, der er kategoriseret som højrisikokampe.

Rigspolitiets evaluering har sammen med de mange bidrag og forslag, som er kommet frem i forbindelse med drøftelserne mellem Divisionsforeningen, DBU, fodboldklubberne, fanklubberne, Rigspolitiet og Justitsministeriet dannet grundlaget for den fælles handlingsplan »Gode fodboldoplevelser for alle«.

Rigspolitiet har løbende fået sendt de skriftlige bidrag, Justitsministeriet har modtaget fra bl.a. Divisionsforeningen, DBU og fanklubberne, og evalueringen indeholder derfor også Rigspolitiets politifaglige vurdering af en række af de forslag til initiativer, som er indeholdt i de modtagne bidrag.

2.4. Øvrige initiativer i den fælles handlingsplan »Gode fodboldoplevelser for alle«

Som nævnt ovenfor fremlagde Divisionsforeningen, DBU, Danske Fodbold Fanklubber, Rigspolitiet og Justitsministeriet den 12. december 2012 den fælles handlingsplan »Gode fodboldoplevelser for alle«. Flere af handlingsplanens initiativer kræver ikke ændringer af loven, men vil i stedet blive gennemført ved bl.a. ændring af bekendtgørelse om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder eller administrativ praksis.

Som anført i indledningen tager flere af initiativerne i handlingsplanen sigte på, at den eksisterende karantæneordning forbedres.

Ud over de foreslåede lovændringer vil Justitsministeriet således gennemføre en ændring af bekendtgørelse om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hvorved politiet får adgang til at videregive flere oplysninger om karantæneramte, så det bliver lettere for kontrollørerne at håndhæve karantæner. Endvidere vil Rigspolitiet iværksætte en ny og hurtigere procedure for behandlingen af sager om meddelelse af

karantæner. Ordningen vil først og fremmest indebære, at politiet – når de på stedet vurderer, at der konkret er grundlag for meddelelse af en karantæne efter loven – gør vedkommende bekendt hermed ved udlevering af en såkaldt agterskrivelse. Af denne skrivelse vil det fremgå, at politiet agter at give vedkommende karantæne samt på hvilket grundlag. Der vil samtidig blive givet vedkommende en frist til at fremsætte sine synspunkter. Karantænen vil, hvis betingelserne i lyset af bl.a. eventuelle synspunkter fra vedkommende person er opfyldt, herefter blive meddelt, så snart fristen for partshøring er udløbet.

En anden hovedgruppe af initiativer indebærer et forstærket samarbejde mellem politi og fodboldklubber. Det drejer sig bl.a. om, at fodboldklubberne forpligter sig til i forbindelse med planlægningen af kampprogrammet at drøfte sikkerhedsmæssige aspekter heraf med politiet.

Herudover er der flere initiativer i handlingsplanen, der tager sigte på at styrke den politimæssige indsats i forbindelse med fodboldkampe. Rigspolitiet vil således indskærpe over for landets politikredse, at polititjenestemænd fra klubbernes lokale politikredse bør følge udebanefans hele vejen til stadion i forbindelse med udebanekampe, hvis det konkret vurderes at kunne medvirke til at forhindre uroligheder i at opstå. Desuden vil politiet fortsætte med at udbrede den dialogbaserede indsats med særligt uddannede politifolk, som har til opgave at føre en målrettet dialog mellem politi og fodboldfans, da erfaringerne viser, at bedre dialog mellem politi og fans mindsker risikoen for uro.

Desuden har Divisionsforeningen, DBU og Rigspolitiet med handlingsplanen forpligtet sig til at gennemgå den nuværende kontrolløruddannelse og vurdere, om der er behov for ændringer.

Endelig er Divisionsforeningen, DBU og fodboldklubberne med handlingsplanen blevet enige om at nedsætte en arbejdsgruppe med deltagelse af bl.a. politiet, som skal se på mulighederne for at udvikle et fælles adgangssystem til danske stadions.

Aktørerne bag handlingsplanen vil i øvrigt fastholde dialogen og vil efter et passende tidsrum vurdere, om de nye initiativer fungerer efter hensigten.

3. Generel karantæne

3.1. Gældende ret

Politiet kan i medfør af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en fodboldkamp omfattet af loven har begået et strafbart forhold.

Efter loven skal der således foreligge begrundet mistanke om, at den pågældende har begået

- en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 (vold og trusler mod personer i offentlig tjeneste mv.),

- en overtrædelse af straffelovens § 121 (fornærmelig tiltale af personer i offentlig tjeneste mv.),
- en overtrædelse af straffelovens § 134 a (deltagelse i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted),
- en overtrædelse af straffelovens § 264 (husfredskrænkelser)
- en overtrædelse af straffelovens § 266 (trusler),
- en overtrædelse af straffelovens § 266 b (racisme),
- en overtrædelse af straffelovens § 291 (hærværk),
- en overtrædelse omfattet af straffelovens 25. kapitel (forbrydelser mod liv og legeme, herunder vold),
- en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer,
- en overtrædelse af lovgivningen om våben- og eksplosivstoffer,
- en overtrædelse af lovgivningen om fyrværkeri, eller
- en overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3 (slagsmål mv.).

Der stilles ikke krav om, at det strafbare forhold er fastslået ved dom, førend karantæne meddeles. Generel karantæne kan således meddeles, når den pågældende er sigtet for en strafbar handling i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed, hvis der foreligger en begrundet mistanke om, at den pågældende har begået forholdet.

En generel karantæne bortfalder, hvis den straffesag, som ligger til grund for karantænen, afgøres endeligt med frifindelse eller påtaleopgivelse, jf. lovens § 2, stk. 4. Politiet meddeler hurtigst muligt den pågældende, at karantænen er bortfaldet.

Det er desuden en betingelse for meddelelse af generel karantæne, at der er grund til at antage, at personen ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen omfatter, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 2.

Det er således efter de gældende regler i alle tilfælde en forudsætning for en karantæne, at politiet kan pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at denne betingelse i det enkelte tilfælde er opfyldt.

En konkret vurdering af baggrunden for og karakteren af det relevante strafbare forhold vil således kunne føre til, at der ikke kan meddeles karantæne, hvis der ikke foreligger det fornødne konkrete grundlag for at antage, at den pågældende i fremtiden vil deltage i eller forårsage uroligheder i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder.

Hvis der kun er konstateret ét strafbart forhold i forbindelse med en fodboldkamp, er det således en forudsætning for, at der kan meddeles karantæne, at politiet kan pege på andre konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende på ny vil begå strafbare handlinger i forbindelse med fodboldkampe. Det kan eksempelvis være en tilknytning til hooligan-miljøet eller lignende. Meddelelse af karantæne er således ikke begrænset til tilfælde, hvor det kan dokumente-

res, at den pågældende tidligere har begået overtrædelser i forbindelse med fodboldkampe.

Endelig er det en betingelse for meddelelse af generel karantæne, at det må anses for nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden ved de idrætsbegivenheder, der er omfattet af loven, jf. § 2, stk. 1. Dette krav indebærer, at politiet – ved siden af betingelserne i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2 – vil skulle foretage en individuel, konkret vurdering af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne. Dette gør sig i særlig grad gældende, hvis den foreliggende lovovertrædelse er af mindre alvorlig karakter – f.eks. en overtrædelse af straffelovens § 121 om fornærmelig tiltale.

Generel karantæne er et forbud mod at opholde sig ved bestemte idrætsbegivenheder og inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes. Forbuddet gælder fra 6 timer før og indtil 6 timer efter idrætsbegivenheden. Generel karantæne meddeles for et bestemt tidsrum på indtil 2 år.

At karantænen er generel betyder, at der er tale om et landsdækkende forbud mod at opholde sig på og ved fodboldstadions, hvor der afvikles kampe omfattet af karantænen.

Karantænen omfatter således stadion og de tilgrænsende områder inden for en afstand af 500 meter derfra. De 500 meter regnes fra stadionområdet (det vil sige fra stadions perimeter).

Hvis en karantæneramt begår nye strafbare forhold, mens karantænen løber, kan det efter de gældende regler udløse en ny karantæne på op til 2 år, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Der er derimod ikke efter de gældende regler mulighed for at forlænge karantæneperioden.

En overtrædelse af karantænevilkårene – f.eks. hvis den karantæneramte opholder sig under 500 meter fra stadion i forbindelse med en fodboldkamp – straffes med bøde og under særligt skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde med fængsel i indtil 4 måneder.

3.2. Rigspolitiets evaluering og den fælles handlingsplan

3.2.1. Straffelovens § 134 b

DBU har i forbindelse med Rigspolitiets evaluering henledt opmærksomheden på, at der ses flere eksempler på, at uromagere ved fodboldkampe maskerer sig og derved vanskeliggør identifikation med henblik på efterfølgende meddelelse af karantæne, hvorfor DBU har foreslået, at maskering i forbindelse med fodboldkampe i sig selv bør kunne føre til meddelelse af en generel karantæne.

I lyset af denne udvikling foreslår Rigspoliet, at overtrædelse af straffelovens § 134 b (om maskeringsforbuddet) føjes til opregningen i lovens § 2, stk. 1, nr. 1, som et af de strafbare forhold, der kan danne grundlag for meddelelse af en generel karantæne.

Rigspolitiet har i den forbindelse henvist til to nyligt afsagte domme fra henholdsvis Østre Landsret og Retten i Glostrup, hvor der i begge tilfælde er sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 134 b for at optræde maskeret i forbindelse med uroligheder ved fodboldkampe, uden at de pågældende er dømt for vold, hærværk eller lignende.

Det vil efter Rigspolitiets opfattelse sende et klart signal, ligesom det vurderes at ville have en præventiv effekt, hvis selve maskeringen – ud over efter omstændighederne at kunne være en overtrædelse af straffelovens § 134 b – tillige vil kunne danne grundlag for meddelelse af en generel karantæne.

På den baggrund er det foreslået i handlingsplanen, at overtrædelse af straffelovens § 134 b fremover også skal kunne begrunde en generel karantæne efter loven, hvis de øvrige betingelser – herunder kravet om gentagelsesrisiko – også er opfyldt.

3.2.2. *Lettere adgang til at meddele karantæne i visse tilfælde*

Som der er redegjort for i pkt. 3.1, kan politiet efter de gældende regler kun meddele en person en generel karantæne, hvis det vurderes, at der er begrundet mistanke om, at vedkommende i forbindelse med en fodboldkamp omfattet af loven har begået en overtrædelse omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 1, og det samtidig vurderes, at der er fare for, at vedkommende på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med fodboldkampe (gentagelseskravet).

Parterne bag handlingsplanen »Gode fodboldoplevelser for alle« finder, at der er behov for i visse tilfælde at lempe på kravene, idet man bl.a. peger på, at det kan virke stødende, at en person, der er sigtet for eksempelvis grov vold i tilknytning til en fodboldkamp, kun kan meddeles en karantæne i anledning af dette forhold, hvis der konkret kan påvises at foreligge en fare for gentagelse.

I handlingsplanen er det derfor foreslået, at kravet om gentagelse ikke skal gælde i de situationer, hvor den begrundede mistanke vedrører særligt grove strafbare forhold.

3.2.3. *Udenlandske afgørelser*

Rigspolitiet har i sin evalueringsrapport peget på, at det er utilfredsstillende, at politiet kan have kendskab til, at danske fodboldtilhængere er blevet straffet i udlandet for forseelser begået i tilknytning til fodboldkampe, uden at det udtrykkeligt fremgår af loven, at dette kan indgå i en vurdering af, om den pågældende skal meddeles generel karantæne i Danmark.

På den baggrund foreslår Rigspolitiet, at der tilvejebringes udtrykkelig hjemmel til, at udenlandske domme og andre afgørelser om strafbare forhold begået i forbindelse med idrætsbegivenheder kan inddrages i vurderingen af, om en konkret person skal meddeles generel karantæne i Danmark.

Det er derfor et initiativ i handlingsplanen, at lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder foreslås ændret således, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af loven, at udenlandske domme og andre afgørelser om strafbare forhold begået i forbindelse med idrætsbegivenheder vil kunne indgå i vurderingen af, om den pågældende skal meddeles karantæne i Danmark.

3.2.4. *Karantænezonen*

De nuværende regler om karantænezonen indebærer, at karantæneramte ikke må opholde sig inden for et område på indtil 500 meter fra stadions i 6 timer før og indtil 6 timer efter en fodboldkamp omfattet af loven.

Flere politikredse har i forbindelse med Rigspolitiets evaluering peget på, at reglerne i en række tilfælde har vist sig utilstrækkelige i forhold til at imødegå problemer med karantæneramte, der rejser med til udebanekampe, hvor de fra bl.a. værtshuse tæt på stadions – men lige uden for karantænezonen – bidrager til at skabe ballade og uro. Flere af de andre aktører bag handlingsplanen har også kendskab til problemet.

Det er Rigspolitiets politifaglige vurdering, at karantænezonen bør udvides til 3000 meter, hvis de kendte uromagere effektivt skal forhindres i at tage ophold på bl.a. de værtshuse og andre lokaliteter, hvor fangruppernes »opvarmning« forud for de fodboldkampe, der er omfattet af loven, normalt finder sted.

Det er dog samtidig den politifaglige anbefaling, at der bør være tale om en differentieret anvendelse af den geografiske zone, idet en udvidelse af den geografiske zone primært vurderes at være en hensigtsmæssig og nødvendig foranstaltning i forhold til udeholdets fans. I forhold til hjemmeholdets fans med karantæne ville en generel udvidelse af den geografiske zone få den betydning, at flere karantæneramte ville bo inden for zonen, hvilket ville medføre, at flere personer, der ellers er relevante i en politimæssig sammenhæng i forhold til fodboldkampe, lovligt ville kunne opholde sig inden for den geografiske zone. Politiet kan på den baggrund ikke anbefale, at karantænezonen generelt udvides til 3000 meter.

Et af initiativerne i handlingsplanen er derfor, at der foreslås en ændring af lovens § 2, stk. 2, om karantænezonen udstrækning. Der lægges op til, at ændringen skal indebære, at der som udgangspunkt som hidtil vil være tale om en 500 meters karantænezonen, men at zonen udvides til 3000 meter fra det sted, hvor fodboldkampen afvikles, når det hold, som en karantæneramt er tilhænger af, spiller på udebane.

3.2.5. *Forlængelse af karantæne ved overtrædelse af karantænen*

Som der er redegjort for under pkt. 3.1, straffes overtrædelse af karantæner (ophold inden for karantænezonen) med bøde eller under særligt skærpene omstændigheder eller i gentagelsestilfælde med fængsel i indtil 4 måneder.

Der er fra flere sider blevet peget på, at de nuværende sanktioner, hvor overtrædelse normalt straffes med en bøde, næppe i tilstrækkeligt omfang afholder karantæneramte fra at overtræde vilkårene for karantænen, og at udsigten til at få forlænget karantænen formentlig ville have en større præventiv effekt end den bøde, som typisk er konsekvensen af at overtræde en karantæne.

Det foreslås derfor i den fælles handlingsplan, at loven ændres, så overtrædelse af karantænen fremover i tillæg til bødestrafpen vil kunne medføre en forlængelse af karantænen på op til seks måneder.

3.3. Justitsministeriets overvejelser

3.3.1. Straffelovens § 134 b

På baggrund af oplysninger fra bl.a. DBU om, at det i stigende omfang ses, at uromagere i forbindelse med fodboldkampe maskerer sig, som beskrevet i pkt. 3.2.1, kan Justitsministeriet tilslutte sig forslaget om, at overtrædelse af straffelovens § 134 b (maskeringsforbuddet) fremover også bør kunne danne grundlag for en generel karantæne.

Det foreslås derfor med lovforslaget, at straffelovens § 134 b tilføjes opregningen i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Den foreslåede ændrede affattelse af § 2, stk. 1, nr. 1, indebærer, at der fremover vil kunne meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at en person har begået en overtrædelse af straffelovens § 134 b i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed omfattet af loven.

Det bemærkes herudover, at en begrundet mistanke om overtrædelse af straffelovens § 134 b i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed ikke i sig selv vil kunne danne grundlag for en generel karantæne.

Efter lovens § 2, stk. 1, nr. 2, vil det således endvidere være en betingelse, at politiet kan pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder omfattet af loven.

Der vil desuden – som altid – skulle foretages en individuel, konkret vurdering af, om det af hensyn til opretholdelse af ro og orden er nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. § 2, stk. 1.

Det bemærkes, at forbuddet mod maskering efter straffelovens § 134 b ikke omfatter tildækning af ansigtet, der foretages for at beskytte mod vejrliget, eller som tjener andet anerkendelsesværdigt formål.

Personer, der i forbindelse med en fodboldkamp bærer eller medbringer halstørklæde, hue, eller andre beklædningsgenstande til beskyttelse mod kulde, vil således ikke være omfattet af maskeringsforbuddet, hvis det efter omstændighederne – navnlig årstiden og vejrforholdene – må anses for sædvanlig og rimelig påklædning. Dette vil også være tilfæl-

det, selv om der efter omstændighederne består en abstrakt risiko for, at den identitetssløring, som påklædningen indebærer, vil kunne fremme forstyrrelsen af den offentlige ro og orden.

Tilsvarende omfatter maskeringsforbuddet som udgangspunkt ikke maskering ved eksempelvis bemaling af ansigtet under bl.a. sportsbegivenheder samt tildækning af ansigtet af religiøse grunde.

Der henvises i øvrigt til de to ovenfor omtalte domme fra henholdsvis Østre Landsret og Retten i Glostrup, hvor der i begge tilfælde er sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 134 b for at optræde maskeret i forbindelse med uroligheder ved fodboldkampe, uden at de pågældende er dømt for vold, hærværk eller lignende.

Det henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3.3.2. Lettere adgang til at meddele karantæne i visse tilfælde

Justitsministeriet deler den opfattelse, at det i særlige tilfælde bør være muligt at meddele en karantæne, selv om kravet i lovens § 2, stk. 1, nr. 2, om, at der skal foreligge en gentagelsesrisiko, ikke er opfyldt. Justitsministeriet er således enig i, at det kan virke stødende for retsbevidstheden, at en person, der er sigtet for eksempelvis grov vold i tilknytning til en fodboldkamp, kun kan meddeles en karantæne i anledning af dette forhold, hvis der konkret kan påvises at foreligge en fare for gentagelse.

Det foreslås derfor med lovforslaget at indsætte en ny bestemmelse i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder (som § 2, stk. 2), hvorefter gentagelseskravet efter lovens § 2, stk. 1, nr. 2, fremover ikke omfatter de tilfælde, hvor der foreligger en begrundet mistanke om mere alvorlige lovovertrædelser i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder.

Den foreslåede nye bestemmelse indebærer, at der fremover ikke stilles krav om, at politiet skal kunne pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder, hvis der foreligger en begrundet mistanke om grovere lovovertrædelser.

Den lettere adgang til at meddele generel karantæne vil efter lovforslaget finde anvendelse ved

- overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, (vold og trusler mod personer i offentlig tjeneste mv.),
- overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 2 (hærværk),
- en overtrædelse omfattet af straffelovens 25. kapitel (forbrydelser mod liv og legeme, herunder vold),
- en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, og
- en overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer.

Det er efter lovforslaget ikke enhver overtrædelse af de nævnte bestemmelser, der vil kunne føre til en generel karantæne, uanset om der kan påvises en gentagelsesrisiko.

Det er således en forudsætning for anvendelse af den foreslåede bestemmelse, at forholdets grovhed tilsiger, at gentagelseskravet ikke skal gælde.

I forhold til overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, forudsættes den foreslåede bestemmelse således alene at kunne finde anvendelse ved begrundet mistanke om mere kvalificerede overtrædelser begået i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder. Det vil navnlig være tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at gerningsmanden har overfaldet en person omfattet af den personkreds, der er beskyttet i straffelovens § 119, stk. 1, ved egentlig voldsudøvelse, og hvor volden er af grovere karakter. Der henvises i den forbindelse til det anførte nedenfor om straffelovens § 244.

For så vidt angår straffelovens § 291 om hærværk vil den foreslåede bestemmelse alene kunne finde anvendelse ved begrundet mistanke om forhold, der er af en sådan grovhed, at de henføres under § 291, stk. 2, om hærværk af betydeligt omfang eller af mere systematisk eller organiseret karakter.

Ved overtrædelser omfattet af straffelovens 25. kapitel (forbrydelser mod liv og legeme) forudsættes den foreslåede bestemmelse navnlig anvendt ved begrundet mistanke om mere kvalificerede overtrædelser af straffelovens § 244 (simpel vold), hvor gerningsmanden eksempelvis har overfaldet en sagesløs person med knytnæveslag og/eller spark, eventuelt med skade til følge. Bestemmelsen vil som udgangspunkt ikke omfatte enkeltstående tilfælde af mindre grov vold, som kan henføres under straffelovens § 244, herunder eksempelvis spyt i ansigtet, skub eller slag på kroppen eller slag i ansigtet med flad hånd.

Bestemmelsen vil i almindelighed finde anvendelse ved begrundet mistanke om overtrædelser af straffelovens § 245 (kvalificeret vold).

For så vidt angår lovgivningen om våben og eksplosivstoffer vil begrundet mistanke om besiddelse af kniv (våbenlovens § 4) eller skydevåben, (våbenlovens § 2, stk. 1, 1. pkt., jf. § 1, stk. 1) i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed omfattet af loven i almindelighed falde ind under den foreslåede bestemmelse om fravigelse af kravet om gentagelsesrisiko. Også begrundet mistanke om besiddelse af slag- og stødvåben vil efter omstændighederne kunne falde ind under bestemmelsen. Det vil navnlig være relevant i tilfælde, hvor en person i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed bliver fundet i besiddelse af knojern, totenschlægere og lignende.

For så vidt angår overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, vil begrundet mistanke om besiddelse af euforiserende stoffer med henblik på videresalg på eller omkring stadion i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed i almindelighed være situationer, hvor den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse. Besiddelse af eksempelvis min-

dre mængder af hash eller lignende vil derimod ikke være et forhold af den fornødne grovhed.

Den foreslåede nye bestemmelse vil således ikke indebære, at karantæneordningen bringes i anvendelse over for almindelige tilskuere, der i enkeltstående tilfælde – i fuldskab eller kådhed – begår lovovertrædelser af mindre alvorlig karakter i forbindelse med en fodboldkamp.

Det bemærkes, at politiets meddelelse af generel karantæne også i de tilfælde, som vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse, vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder. I den forbindelse vil politiet fortsat skulle foretage en individuel, konkret vurdering af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. herved lovens § 2, stk. 1.

Det må dog antages, at dette krav – som følge af forholdets grovhed – i almindelighed vil være opfyldt.

Det henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3.3.3. Udenlandske afgørelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig forslaget om, at det bør fremgå udtrykkeligt af loven, at udenlandske domme og andre afgørelser vedrørende straffbare forhold begået i forbindelse med idrætsbegivenheder kan indgå i vurderingen af, om en konkret person skal meddeles generel karantæne i Danmark.

Med lovforslaget foreslås det på den baggrund at indsætte en ny bestemmelse i loven om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder (som § 2, stk. 3) om, at udenlandske domme og andre afgørelser om straffbare forhold begået i forbindelse med visse idrætsbegivenheder vil kunne inddrages i vurderingen af, om en bestemt person kan meddeles generel karantæne.

De nævnte udenlandske afgørelser skal ikke i sig selv kunne danne grundlag for meddelelse af generel karantæne. Kravet om, at der skal foreligge en begrundet mistanke om, at der er begået et strafbart forhold i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed i Danmark, vil således under alle omstændigheder skulle være opfyldt.

Udenlandske afgørelser vil derimod kunne indgå i vurderingen af, om den pågældende må antages på ny at ville foretage straffbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder i Danmark, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således først og fremmest, at en person fremover efter omstændighederne vil kunne meddeles en generel karantæne, hvis politiet har kendskab til udenlandske domme og andre afgørelser vedrørende straffbare forhold begået i tilknytning til fodboldkampe i udlandet, selv om der kun er konstateret ét strafbart forhold i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed i Danmark.

Oplysningerne fra udlandet vil med andre ord kunne sandsynliggøre eller bidrage til at sandsynliggøre risikoen for, at den pågældende vil begå nye strafbare handlinger, hvis ikke der meddeles en karantæne.

I forhold til den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 2, hvorefter kravet om gentagelse fjernes i tilfælde, hvor forholdets grovhed tilsiger det, vil eventuelle udenlandske domme og afgørelser kunne inddrages i vurderingen af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. herved lovens § 2, stk. 1.

Det er en forudsætning, at politiet har modtaget den udenlandske afgørelse fra vedkommende lands relevante myndigheder, og at der således ikke hersker tvivl om afgørelsens ægthed. Herudover er det en forudsætning, at den udenlandske afgørelse efter procesmåden og strafudmålingen skønnes at kunne sidestilles med en dansk afgørelse.

Den pågældende skal – inden generel karantæne meddeles – gøres bekendt med, at de udenlandske oplysninger indgår som en del af beslutningsgrundlaget, jf. forvaltningslovens § 19.

Det henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3.3.4. Karantænezonen

Justitsministeriet kan – i lyset af de foreliggende oplysninger om problemer med karantæneramte fans, som rejser med til udebanekampe – tilslutte sig forslaget om en udvidelse af karantænezonen udstrækning.

Der foreslås derfor med lovforslaget en ændring af lovens § 2, stk. 2 (som bliver stk. 4), om karantænezonen. Det foreslås nærmere, at når den klub, som en person, der er meddelt en generel karantæne, er tilhænger af, deltager i bestemte idrætsbegivenheder, som afvikles på udebane, må den pågældende ikke opholde sig inden for et område på indtil 3000 meter fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, i det i 2. pkt. angivne tidsrum.

Med ændringen introduceres således kriteriet »udebanefan«, idet ændringen indebærer, at der fortsat i udgangspunktet vil være tale om en 500 meters karantænezonen, men således at der sker en udvidelse af zonen til 3000 meter fra det sted, hvor den bestemte idrætsbegivenhed (fodboldkampen) afvikles, når den klub, som en karantæneramt fan er tilhænger af, spiller på udebane.

Afgørende for vurderingen af klubtilhørsforholdet i en given kamp vil være det klubtilhørsforhold, som politiet har noteret på vedkommende i forbindelse med karantænen meddelelse.

Da klubtilhørsforholdet efter den foreslåede ændring således bliver tillagt retsvirkninger, vil politiets agterskrivelse til den person, som man påtænker at meddele en karantæne, fremover indeholde oplysninger om klubtilhørsforholdet.

Proceduren vedrørende partshøringen i sager om meddelelse af generel karantæne er nærmere beskrevet under pkt. 2.3.

Hvis den pågældende er uenig i politiets vurdering af klubtilhørsforholdet, vil det kunne anfægtes i forbindelse med partshøringen. Endvidere vil vedkommende kunne forlange afgørelsen om generel karantæne indbragt for domstolene, jf. lovens § 3, stk. 2.

Ændringen tager først og fremmest sigte på at gøre det mindre attraktivt for karantæneramte fans at rejse med til udebanekampe for på afstand at tage del i eller måske ligefrem anstifte uro.

Formålet med ændringen er således at holde de individer, som kan påvirke de øvrige – fredelige – tilskuere negativt, på afstand af idrætsbegivenheden og de lokaliteter, hvor optakten dertil typisk finder sted.

Den foreslåede udvidelse af karantænezonen for så vidt angår udebanefans medfører ikke i øvrigt ændringer i den eksisterende karantæneordning, hvorefter meddelelse af en generel karantæne indebærer et landsdækkende forbud mod på kampdage at opholde sig på og ved fodboldstadioner, hvor der afvikles kampe omfattet af karantænen.

En generel karantæne vil således som hidtil betyde, at en karantæneramt fodboldtilhænger af fodboldklubben A, når klubben spiller hjemmekampe, ikke må opholde sig inden for en radius af 500 meter fra stadion inden for et tidsrum fra 6 timer før til 6 timer efter kampen. Samtidig indebærer den generelle karantæne som hidtil, at den karantæneramte tilhænger af klubben A ikke må opholde sig inden for en radius af 500 meter fra det sted, hvor der i øvrigt afvikles kampe omfattet af loven, selv om klubben A ikke er en del af kampen.

Følger den karantæneramte tilhænger med klubben A til en udebanekamp mod klubben B, må den pågældende derimod – som noget nyt – ikke opholde sig inden for en radius af 3000 meter fra hjemmeholdet B's stadion i det givne tidsrum.

I bemærkningerne til § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder (jf. lovforslag nr. L 38, 2007-2008, pkt. 3.4.4) er det anført, at hvis en person, der er blevet meddelt en karantæne, bor indenfor 500 meter fra et fodboldstadion, vil vedkommende kunne bevæge sig frit til og fra sin bopæl og ud i sit lokalområde – også mens der er kampe på stadionet. Personen vil dog ikke kunne færdes på en sådan måde, at den pågældende kan siges at opholde sig ved selve idrætsbegivenheden. Det anførte vil fortsat være gældende i de situationer, hvor en karantæneramt fan har bopæl inden for 500 meter fra hjemmeklubbens stadion.

En karantæneramt vil som anført med den foreslåede udvidelse af karantænezonen fremover som udgangspunkt ikke kunne følge med til udebanekampe og opholde sig inden for en radius af 3000 meter fra stadion.

Den pågældende vil dog ikke være afskåret fra at opholde sig inden for denne zone, hvis vedkommende kan godtgøre, at han har et legitimt og uopsætteligt ærinde inden for zonen. Her tænkes navnlig på situationer, hvor vedkommende har et vigtigt arbejdsmæssigt ærinde, eller skal deltage i eksempelvis et vigtigt familiearrangement eller lignende inden for zonen.

Det vil herudover kunne forekomme, at en person, der er meddelt karantæne, har bopæl inden for 3000 meters afstand af et stadion, som i forhold til den pågældende i visse tilfælde må anses som et udebanestadion. Der vil være tale om en situation, hvor vedkommende A er meddelt karantæne med tilhørsforhold til klubben A, men har bopæl i B-by inden for 3000 meter fra B-by stadion. Hvis A og B skal møde hinanden i fodboldkampe, der er omfattet af loven, vil vedkommende være at anse som udebanefan, når kampen spilles i B-by, selv om den pågældende har bopæl dér. I sådanne tilfælde vil vedkommende kunne bevæge sig frit til og fra sin bopæl og ud i sit lokalområde, også på de – enkelte dage – i løbet af et år, hvor vedkommendes »hjemmeklub« skal spille på det lokale stadion. Den pågældende vil således kunne tage til og fra arbejde, besøge familie og venner, deltage i religiøse aktiviteter mv. og i øvrigt opholde sig i lokalområdet uden at overtræde forbuddet.

Personen vil dog ikke kunne færdes på en sådan måde, at den pågældende kan siges at tage del i eller opholde sig ved selve idrætsbegivenheden. Den pågældende vil således ikke kunne opholde sig på de værtshuse eller andre lokaliteter, hvor udeholdets fans typisk opholder sig før og efter kampen.

Det henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

3.3.5. Forlængelse af karantæne ved overtrædelse af karantænen

Som beskrevet under pkt. 3.2.5 er der blevet peget på, at udsigten til at modtage en bøde næppe i tilstrækkeligt omfang afholder karantæneramte fra at overtræde karantænen, og at risikoen for at kunne få forlænget karantænen varighed formentlig vil have større effekt. Justitsministeriet kan på den baggrund tilslutte sig forslaget om, at overtrædelse af en meddelt karantæne – i tillæg til en strafferetlig sanktion – bør kunne føre til en forlængelse af karantæneperioden.

Det foreslås derfor med lovforslaget at indsætte en ny bestemmelse (som § 2 a), hvorefter en generel karantænes varighed, jf. § 2, stk. 3 (som bliver stk. 5), skal kunne forlænges med op til 6 måneder, når der er begrundet mistanke om, at karantænen er overtrådt.

Efter den foreslåede bestemmelse, stilles der ikke krav om, at den strafbare overtrædelse af en meddelt karantæne skal være fastslået ved dom, førend karantænen kan forlænges. Forlængelsen af karantænen vil dog bortfalde, hvis den straffesag, som ligger til grund for forlængelsen, afgøres endeligt med frifindelse eller påtaleopgivelse. Den pågældende

vil i så fald kunne søge om erstatning efter lovens § 3, stk. 6 (der ikke forslås ændret).

Det forudsættes, at afgørelsen om forlængelse af karantæne træffes efter reglerne i lovens § 3.

Det er således politiet, der vil skulle træffe afgørelse om forlængelse af en generel karantæne, når der foreligger den fornødne begrundede mistanke om, at den pågældende har overtrådt sin karantæne. Spørgsmålet herom vil typisk opstå i tilknytning til, at der rejses en sigtelse for overtrædelse af karantænen.

Det forudsættes, at politiets afgørelse om forlængelse af karantæne træffes på chargeret niveau.

Forlængelse af en generel karantæne vil være en afgørelse omfattet af forvaltningslovens regler. Det betyder bl.a., at meddelelsen om forlængelse af en generel karantæne skal gives ved en skriftlig afgørelse, som er ledsaget af en begrundelse, og som indeholder en vejledning om klagemuligheder.

Det forudsættes i den forbindelse, at politiet forinden har foretaget skriftlig partshøring i overensstemmelse med den ændrede procedure for meddelelse af karantæner, som er beskrevet ovenfor under pkt. 2.3.

Politets afgørelse om at forlænge karantæne vil kunne påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Rigspolitets afgørelse vil ikke kunne påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

Klage over en forlængelse af karantænen vil som udgangspunkt ikke have opsættende virkning.

Den, som en forlængelse af en generel karantæne vedrører, vil kunne forlange afgørelsen om forlængelse indbragt for domstolene i overensstemmelse med lovens § 3.

Det henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

3.3.6. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Det fremgår af artikel 2, stk. 1, i den 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, inden for dette skal have ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted.

En generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder indebærer efter omstændighederne et indgreb i denne ret. Udøvelsen af retten kan imidlertid underkastes begrænsninger, jf. tillægsprotokollens artikel 2, stk. 3, hvis begrænsningerne er i overensstemmelse med loven og er nødvendige i et demokratisk samfund til varetæelse af visse nærmere i bestemmelsen angivne anerkendelsesværdige formål, herunder at opretholde den offentlige orden og at forebygge forbrydelser.

Som det fremgår af pkt. 3.5 i de almindelige bemærkninger til det lovforslag, der ligger til grund for lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovforslag nr. L 38, 2007-2008, var det Justitsministeriets opfattelse, at indgrebet (om at kunne meddele karantæne) forfølger et lovligt formål omfattet af konventionens artikel 2, stk. 3 – da dets formål er at opretholde ro og orden – og at indgrebet må anses for proportionalt i forhold til det forfulgte formål.

Som begrundelse for, at indgrebet må anses for proportionalt, henvises i bemærkningerne til, at meddelelse af karantæne forudsætter, at karantænen er nødvendig af hensyn til opretholdelse af ro og orden, at der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået en bestemt strafbar handling i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed, samt at der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte. Endvidere henvises til, at indgrebet vil være geografisk og tidsmæssigt begrænset, samt at en afgørelse om meddelelse af karantæne skal træffes på grundlag af en konkret vurdering af de oplysninger, der indgår i sagen, og politiet skal kunne pege på andre omstændigheder end det forhold, at der én gang er konstateret en strafbar handling i forbindelse med den pågældende persons deltagelse som tilskuer ved en bestemt idrætsbegivenhed, for at kunne sandsynliggøre, at den pågældende i fremtiden vil deltage i eller forårsage uroligheder i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder.

Det er Justitsministeriets vurdering, at indgrebet fortsat må anses for proportionalt efter gennemførelsen af de ændringer, der foreslås med det foreliggende lovforslag.

For så vidt angår den lettere adgang til at meddele karantæne i visse tilfælde, jf. pkt. 3.3.2 ovenfor, har Justitsministeriet i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at ændringen alene vil omfatte de tilfælde, hvor der foreligger begrundet mistanke om grovere strafbare forhold, at politiets meddelelse af generel karantæne også i disse tilfælde vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og at politiet i den forbindelse fortsat vil skulle foretage en individuel, konkret vurdering af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. lovens § 2, stk. 1.

For så vidt angår udvidelsen af karantænezonen til 3000 meter for udebanefans, jf. pkt. 3.3.4 ovenfor, har Justitsministeriet bl.a. lagt vægt på, at baggrunden for forslaget er, at den nuværende karantænezone i en række tilfælde har vist sig utilstrækkelig i forhold til at imødegå problemer med karantæneramte, der rejser med til udebanekampe, hvor de f.eks. fra værtshuse i nærheden af stadion – men uden for karantænezonen – bidrager til at skabe ballade og uro.

Den foreslåede geografiske udstrækning er fastlagt på grund af en politifaglig vurdering. Det er således – baseret på oplysninger fra alle landets politikredse – den politifaglige vurdering, at en udstrækning på 3000 meter vil være hen-

sigtsmæssig med henblik på bedre at kunne sikre, at ro og orden opretholdes.

Endvidere vil indgrebet være geografisk begrænset til en afstand på enten 500 meter eller 3000 meter fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, og det vil være klart for den pågældende, hvornår der er tale om en udvidet zone. Desuden vil udvidelsen til 3000 meter kun være gældende for ét stadion ad gangen, hvilket er det stadion, som en karantæneramt persons klub besøger.

Endelig vil en karantæneramt person ikke vil være afskåret fra at opholde sig inden for karantænezonen, hvis vedkommende har bopæl inden for karantænezonen eller har et legitimt uopsætteligt ærinde inden for zonen, jf. nærmere herom pkt. 3.3.4 ovenfor.

Justitsministeriet finder heller ikke, at de øvrige foreslåede ændringer af karantæneordningen vil medføre, at det indgreb, som ordningen vil kunne indebære, må anses for uproportionalt.

4. Politiets optagelse af personfotografier af karantæneramte

4.1. Gældende ret

4.1.1. Optagelse af personfotografi

Reglerne om foretagelse af legemsindgreb i forbindelse med efterforskning af straffesager findes i retsplejelovens kapitel 72.

Der sondres i retsplejeloven mellem legemsbesigtigelse (retsplejelovens § 792, stk. 1, nr. 1) og legemsundersøgelse (retsplejelovens § 792, stk. 1, nr. 2). Sondringen bygger på en vurdering af indgrebenes intensitet.

Optagelse af personfotografi er omfattet af reglerne om legemsbesigtigelse.

Efter retsplejelovens § 792 a, stk. 1, må legemsbesigtigelse – herunder optagelse af personfoto – af en sigtet kun finde sted, hvis den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og hvis indgrebet må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen.

Herudover kan der optages personfotografi med henblik på senere identifikation, hvis den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller for en overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2 (børnepornografi), jf. § 792 b, stk. 1.

Der kan endvidere i forbindelse med en efterforskning optages personfotografi af en person, der ikke er sigtet, hvis den pågældende meddeler samtykke hertil, jf. § 792 d, stk. 1. Samtykket skal så vidt muligt være skriftligt.

Endelig kan der optages personfotografi af en ikke-sigtet person, der ikke har givet samtykke hertil, hvis det er af afgørende betydning for efterforskningen, og efterforskningen vedrører en lovovertrædelse, der kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, jf. § 792 d, stk. 2.

Afgørelse om optagelse af personfotografi træffes almindeligvis af politiet, jf. § 792 c, med adgang til domstolsprøvelse efter § 746, stk. 1. Dog træffer retten afgørelse om optagelse af personfotografi af en ikke-sigtet person, der ikke har givet samtykke hertil, jf. § 792 d, stk. 3.

For alle legemsindgreb, herunder optagelse af personfotografi, gælder et krav om proportionalitet. Det følger således af retsplejelovens § 792 e, stk. 1, at legemsindgreb ikke må foretages, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

4.1.2. *Politiets opbevaring af personfotografier*

Det følger af retsplejelovens § 792 f, at politiet ikke må opbevare personfotografier med henblik på senere identifikation af personer, der ikke har været sigtet, eller som er frifundet, eller mod hvem påtale er opgivet. Fotografier, der er tilvejebragt ved indgreb, som retten i medfør af § 746, stk. 1, finder uhjemlede, skal straks tilintetgøres, jf. § 792 f, stk. 3.

Et personfotografi af sigtede, der er optaget i forbindelse med efterforskningen af et forhold, som den sigtede senere frifindes for, eller hvor påtale opgives, skal således destrueres, også selv om den pågældende findes skyldig i et andet forhold, medmindre dette andet forhold i sig selv kunne have begrundet optagelsen.

Personfotografier opbevares i Nationalt Fotoregister, der på nuværende tidspunkt består af en kriminalregisterdel og en udlændingedel.

4.1.3. *Politiets videregivelse af fotos af personer, som er meddelt en generel karantæne*

Med vedtagelsen af lov nr. 307 af 30. april 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder blev der skabt hjemmel til, at politiet kan videregive oplysninger om, hvilke personer der er meddelt generel karantæne efter lovens § 2, til autoriserede kontrollører, hvis videregivelsen er nødvendig for at håndhæve karantæner, jf. lovens § 6.

Det fremgår af § 8, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 650 af 26. juni 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hvilke oplysninger politiet konkret kan videregive. Ud over oplysningen om, at den pågældende er meddelt generel karantæne, drejer det sig om oplysninger om den pågældendes navn og eventuelle særlige kendetegn samt et foto af vedkommende.

I bekendtgørelsen er der herudover fastsat detaljerede regler om den praktiske fremgangsmåde samt sikkerhedsforanstalt-

ningerne i forbindelse med politiets videregivelse af oplysninger til autoriserede kontrollører.

4.2. *Rigspolitiets evaluering og den fælles handlingsplan*

Rigspolitiet anfører i sin evaluering – bl.a. baseret på tilkendegivelser fra DBU og Divisionsforeningen – at det er uhenigtsmæssigt, at der i dag alene kan optages foto af personer, der er meddelt generel karantæne, hvis karantænen er udløst af en sigtelse, der giver adgang til optagelse af personfoto efter retsplejelovens regler.

Efter retsplejelovens regler kan der som nævnt kun optages personfotografi, hvis det er af væsentlig betydning for efterforskningen, eller hvis den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Der kan således for eksempel ikke optages foto af personer, der er meddelt en generel karantæne alene på baggrund af gentagne overtrædelser af ordensbekendtgørelsen, når optagelse af foto ikke har været nødvendigt som led i efterforskningen af disse overtrædelser.

Da det i praksis er vanskeligt for de autoriserede kontrollører og for så vidt også for politiet at håndhæve en generel karantæne, hvis der ikke foreligger et billede af den karantæneramte, har Rigspolitiet foreslået, at der tilvejebringes den fornødne hjemmel til, at der i alle tilfælde kan optages personfotografi af personer, der meddeles generel karantæne, og at sådanne fotos kan videregives til de autoriserede kontrollører.

Forslaget er medtaget i den fælles handlingsplan. Det forudsættes i handlingsplanen, at sådanne fotos vil kunne videregives til de autoriserede kontrollører efter reglerne i bekendtgørelsens § 8, jf. ovenfor.

4.3. *Justitsministeriets overvejelser*

Det er som udgangspunkt de autoriserede kontrollører, der i praksis står for at kontrollere overholdelsen af generelle karantæner. Uden for stadionområdet – dvs. på offentligt tilgængeligt sted – vil det dog være en politimæssig opgave at kontrollere, om generelle karantæner bliver overholdt.

De autoriserede kontrollørers varetagelse af deres opgave indebærer som beskrevet, at kontrollørerne – i fornødent omfang – modtager oplysninger fra politiet om, hvem der er meddelt karantæne, og hvordan de pågældende ser ud.

For at sikre en mere effektiv håndhævelse af karantæneordningen kan Justitsministeriet tilslutte sig forslaget om, at der tilvejebringes hjemmel til, at der i alle tilfælde kan optages personfoto af personer, der meddeles generel karantæne.

Med lovforslaget foreslås det således, at indsætte en særskilt bestemmelse herom i loven om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en fravigelse af de almindelige regler for politiets optagelse af personfotos af

sigtede i retsplejelovens kapitel 72, idet politiet fremover vil kunne optage fotos af alle personer, der meddeles generel karantæne, uanset om karantænen alene er begrundet i eksempelvis gentagne overtrædelser af ordensbekendtgørelsen, og selv om optagelsen ikke er begrundet i efterforskningsmæssige hensyn i forbindelse med disse overtrædelser.

Fotos af karantæneramte, der optages alene med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, vil kun kunne anvendes med henblik på håndhævelse af generelle karantæner udstedt i medfør af loven og vil derfor ikke kunne anvendes med henblik på identifikation i anden sammenhæng. Det foreslås desuden, at de optagne fotos skal holdes adskilt fra politiets øvrige fotos, der er optaget med henblik på identifikation.

Fotos, der er optaget med henblik på identifikation af karantæneramte, uden at retsplejelovens almindelige betingelser er opfyldt, vil efter forslaget desuden skulle destrueres ved karantænenes udløb, og hvis personen frifindes, eller der træffes afgørelse om påtaleopgivelse for det forhold, der efter stk. 1, nr. 1, ligger til grund for karantænen.

Det bemærkes, at det endvidere er et initiativ i handlingsplanen, at politiet får adgang til at kunne videregive flere oplysninger om de karantæneramte til de autoriserede kontrollører, herunder oplysninger om alder, signalement og klubtilhørsforhold. Dette initiativ – hvis formål tillige er at styrke mulighederne for effektivt at håndhæve meddelte karantæner – gennemføres ved en ændring af bekendtgørelsen om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Ændringen indebærer, at listerne – som i dag kun indeholder oplysninger om navn, eventuelle særlige kendetegn og foto – udvides med oplysninger om den karantæneramtes alder (fødselsdag og -år), signalement (højde, bygning mv.) og klubtilhørsforhold.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

5. Sikkerhedsmæssig afvikling af bestemte idrætsbegivenheder

5.1. Gældende ret

Politiet har efter den gældende lovgivning en række muligheder for at forebygge uroligheder i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder (fodboldkampe), herunder ved meddelelse af påbud.

5.1.1. Lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

Politiet kan således efter § 7 i loven om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af steder, hvor der afholdes bestemte idrætsbegivenheder, hvis der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre. Politiet kan fastsætte en frist for gennemførelse af påbuddet. Efterkommes påbuddet ikke inden for den fastsatte frist, kan politiet meddele forbud mod, at der afholdes bestemte idrætsbe-

givenheder på stedet, indtil den påbudte sikkerhedsmæssige indretning er gennemført.

Det er en forudsætning for, at politiet kan udstede et påbud efter lovens § 7, stk. 1, at der foreligger konkrete forhold vedrørende det pågældende stadions indretning, som ikke kan anses for tilfredsstillende ud fra sikkerhedshensyn, og som kan forbedres. Der vil således skulle foreligge konkrete grunde til at iværksætte sikkerhedsforanstaltninger, der kan forebygge vold, hærværk og andre uroligheder i at bryde ud eller eskalere. Den særlige risiko herfor vil f.eks. kunne have vist sig ved tidligere uroligheder eller optræk hertil.

I praksis vil der bl.a. kunne gives påbud om at sikre, at forskellige tilskuergrupper kan adskilles – f.eks. ved etablering af flere indgange eller adgangsveje til tilskuerpladserne eller ved opdeling af tribuner mv. – eller om at fjerne eller fastgøre løse genstande, der vil kunne anvendes som kasteskyts.

5.1.2. Politiloven

Lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed (politiloven) regulerer mere generelt politiets indgrebsmuligheder bl.a. i forbindelse med fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt ved fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed.

Det følger således af politilovens § 4, at politiet har til opgave at forebygge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at det kan ske ved at rydde og afspærre områder samt etablere adgangskontrol til områder.

Det fremgår af bemærkningerne til politilovens § 4 (jf. lovforslag nr. L 159, 2003-2004, bemærkningerne til § 4), at bestemmelsen omfatter tilfælde, hvor der ikke foreligger en konkret og nærliggende fare, men hvor omstændighederne i øvrigt tilsiger, at der er behov for en politimæssig indsats i form af forebyggende foranstaltninger med henblik på at regulere borgernes adfærd. Det er anført i bemærkningerne, at det eksempelvis kan være tilfældet ved fodboldkampe, der indebærer risiko for sammenstød mellem tilhængere af de forskellige fodboldhold.

Efter politilovens § 5 har politiet til opgave at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed. Dette omfatter f.eks. uroligheder i tilknytning til fodboldkampe.

Politilovens § 5, stk. 2, angiver nogle af de indgreb, som politiet kan foretage for at afværge fare for forstyrrelse af orden eller sikkerhed. Efter bestemmelsens stk. 2, nr. 1, kan politiet bl.a. udstede påbud.

Af bemærkningerne til politilovens § 5 fremgår det (jf. lovforslag nr. L 159, 2003-2004, bemærkningerne til § 5), at politiets indgreb forudsætter, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed.

Hvorvidt der foreligger den til et indgreb fornødne fare, afhænger af en konkret vurdering af situationen.

Vurderingen af, hvilke indgreb der bør iværksættes, vil afhænge af en konkret vurdering af situationen. Politiet vil i en given situation, hvor der er behov for foranstaltninger til at afværge fare, skulle anvende det mindst indgribende middel.

Desuden følger det af det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, at politiet alene må foretage indgreb i det omfang, indgrebet er proportionalt i forhold til den fare, der truer de politiretlige beskyttelsesinteresser (orden og sikkerhed).

5.2. Rigspolitiets evaluering og den fælles handlingsplan

5.2.1. Den sikkerhedsmæssige afvikling af idrætsbegivenheder

Rigspolitiet har i sin evaluering peget på, at der er behov for at supplere § 7 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder med en mulighed for politiet til også at kunne meddele påbud om den sikkerhedsmæssige afvikling af bestemte idrætsbegivenheder.

Efter lovens § 7 kan politiet – som det er beskrevet ovenfor i pkt. 5.1.1 – meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af steder, hvor der afholdes bestemte idrætsbegivenheder, som er omfattet af loven. Påbud kan gives efter denne bestemmelse, hvis der mere generelt er forhold vedrørende det pågældende stadions indretning, som udgør en sikkerhedsrisiko.

Det er imidlertid Rigspolitiets erfaring, at der i relation til enkelte konkrete kampe, hvor risikoen for sammenstød mellem fangrupperinger er særlig høj, kan være behov for tillige at kunne meddele påbud om forhold, som ikke ud fra en almindelig sproglig forståelse vedrører den sikkerhedsmæssige indretning af stadion, men som nærmere relaterer sig til den sikkerhedsmæssige afvikling af den pågældende bestemte idrætsbegivenhed (fodboldkamp).

Det kan eksempelvis dreje sig om anvendelse af videoovervågningsudstyr på stadionområdet, hvor et krav om opsætning af sådant udstyr utvivlsomt kan siges at vedrøre stadionets sikkerhedsmæssige indretning, men hvor et krav om den nærmere anvendelse af udstyret i forbindelse med en bestemt fodboldkamp nærmere må siges at relatere sig til den sikkerhedsmæssige afvikling af det pågældende, konkrete arrangement.

Herudover kan der være behov for – bl.a. med henblik på mere konsekvent visitation og adgangskontrol – at kunne meddele påbud om anvendelse af et tilstrækkeligt antal kontrollører. Der kan også tænkes påbud om, hvordan forskellige fangrupperinger i forbindelse med den konkrete kamp skal ankomme til og forlade stadion.

Rigspolitiet anfører i evalueringen, at de pågældende udfordringer i dag som udgangspunkt forudsættes forsøgt løst mellem den lokale klub og det lokale politi inden for rammerne af det gode og konstruktive samarbejde, der eksisterer mellem fodboldklubberne og politiet. Det vil således kun være aktuelt at skride til meddelelse af påbud, hvis politiet og den pågældende fodboldklub ikke kan nå til enighed.

5.2.2. Flytning af afviklingstidspunktet for idrætsbegivenheder

Rigspolitiet har i sin evaluering desuden anført, at erfaringerne viser, at visse af de såkaldte højriskokampe er forbundet med en særlig risiko for mere omfattende uroligheder. Det politimæssige ressourceforbrug i forbindelse med sådanne kampe er endog meget betydeligt, og der kan være store gener for omkringboende mv. forbundet med optakten til og afviklingen af disse kampe.

Det er politiets vurdering, at det – særligt i relation til disse kampe og risikoen for mere omfattende uro – kan have væsentlig betydning, hvilket tidspunkt på dagen kampen afvikles.

Rigspolitiet foreslår på den baggrund i evalueringen, at der tillige indsættes en udtrykkelig hjemmel i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder til, at politiet konkret kan give påbud om, at afviklingstidspunktet for fodboldkampe, der er omfattet af loven, flyttes, hvis det er nødvendigt for at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder enkeltpersoners sikkerhed.

Rigspolitiet har peget på, at det er den politifaglige vurdering og erfaring, at der er en tydelig tendens til mindre uro i forbindelse med kampe, der afvikles i dagslys, i forhold til kampe, som spilles om aftenen, herunder efter mørkets genembrud. Rigspolitiet har i den forbindelse også henvist til, at flere andre europæiske lande ud fra samme hensyn afvikler visse kampe tidligt på dagen. Som årsag til den mindre tendens til uro har Rigspolitiet bl.a. peget på det forhold, at potentielle uromagere har mindre tid til – bl.a. ved indtagelse af alkohol mv. – at sætte sig op til kampen. Dertil kommer, at politiets muligheder for at skride ind over for uromagere forbedres, når begivenheden finder sted i dagslys.

Der lægges på den baggrund i handlingsplanen op til, at politiet får hjemmel til i helt særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt for at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder enkeltpersoners sikkerhed, at give påbud om flytning af afviklingstidspunktet for fodboldkampe.

5.3. Justitsministeriets overvejelser

5.3.1. Den sikkerhedsmæssige afvikling af idrætsbegivenheder

Som der er redegjort for under pkt. 5.1.2, kan politiet i medfør af politiloven bl.a. meddele påbud, hvis det er nødvendigt for at afværge en konkret og nærliggende fare for for-

styrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed.

De indgrebsmuligheder, som politiloven giver, finder også anvendelse i relation til uroligheder i forbindelse med fodboldkampe, hvis betingelserne herfor konkret er opfyldt. Der vil i den forbindelse efter omstændighederne kunne meddeles påbud vedrørende afviklingen af fodboldkampe.

Politilovens regler er generelle og tager således ikke særligt sigte på afviklingen af fodboldkampe. Justitsministeriet finder, at der på baggrund af Rigspolitiets evaluering og som opfølgning på handlingsplanen »Gode fodboldoplevelser for alle« bør indsættes en bestemmelse i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, der præciserer politiets muligheder for at give arrangører påbud med hensyn til den sikkerhedsmæssige afvikling af fodboldkampe.

Det foreslås derfor med lovforslaget, at der indsættes en ny bestemmelse i loven (som § 8 a), hvorefter politiet får adgang til at meddele påbud om den sikkerhedsmæssige afvikling af begivenheder omfattet af loven, hvis afviklingen af begivenheden indebærer en særlig risiko for, at der kan opstå uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre. Det forudsættes i den forbindelse, at politiet forinden – ved at indgå i en dialog med den pågældende arrangør mv. – har forsøgt at nå til enighed om iværksættelse af de fornødne sikkerhedsmæssige foranstaltninger.

Det vil være en forudsætning for, at politiet kan udstede et påbud efter den foreslåede bestemmelse, at politiet på baggrund af de foreliggende oplysninger vurderer, at afviklingen af begivenheden indebærer en særlig risiko for, at der opstår uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre, og at der kan peges på konkrete forhold i relation til den sikkerhedsmæssige afvikling af begivenheden, som kan forbedres.

Der vil også skulle foretages en selvstændig, konkret vurdering af, om de foranstaltninger, som påbuddet indebærer, vil bidrage til at mindske risikoen for, at der opstår uroligheder.

Der vil tillige skulle foretages en proportionalitetsvurdering, herunder i lyset af de omkostninger, som en efterkommelse af påbuddet vil kunne påføre den pågældende arrangør.

I praksis vil det bl.a. kunne blive aktuelt at meddele påbud om antallet af kontrollører, der skal anvendes, kontrollørernes udførelse af deres opgaver, hvordan forskellige fanggrupperinger skal ankomme til og forlade stadion og om brug af tv-overvågningsudstyr.

Det forudsættes, at Rigspolitiet sammen med Divisionsforeningen og DBU som anført i handlingsplanen vil drøfte behovet for udstedelse af generelle retningslinjer til politikredsene for meddelelse af påbud om sikkerhedsmæssig indretning af stadions og sikkerhedsmæssig afvikling af fodboldkampe.

Politiets meddelelse af påbud efter den foreslåede bestemmelse, vil kunne påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens

§ 109, stk. 1. Klage vil som udgangspunkt ikke have opsættende virkning. Rigspolitiets afgørelse vil ikke kunne påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

Det henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere med lovforslaget, at en arrangør, der ikke efterkommer et påbud meddelt efter den foreslåede bestemmelse i § 8 a, vil kunne straffes i overensstemmelse med lovens straffebestemmelser (bødestraf).

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

5.3.2. Flytning af afviklingstidspunktet for idrætsbegivenheder

Som det er nævnt oven for under pkt. 5.1.2, kan politiet i medfør af politiloven bl.a. meddele påbud, hvis det er nødvendigt for at afværge en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed.

Som det fremgår af pkt. 5.3.1 finder de indgrebsmuligheder, som politiloven giver, også anvendelse i relation til uroligheder i forbindelse med fodboldkampe, hvis betingelserne herfor konkret er opfyldt.

Af samme grunde, som er anført under pkt. 5.3.1 om påbud om den sikkerhedsmæssige afvikling af bestemte idrætsbegivenheder, og henset til, at et påbud om flytning af afviklingstidspunktet for bestemte idrætsbegivenheder efter omstændighederne vil kunne udgøre et ikke-ubetydeligt indgreb for navnlig vedkommende arrangør mv., finder Justitsministeriet, at der på baggrund af Rigspolitiets evaluering og handlingsplanen »Gode fodboldoplevelser for alle« bør indsættes en selvstændig bestemmelse i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, der præciserer politiets muligheder for at give påbud om flytning af afviklingstidspunktet for bestemte idrætsbegivenheder (fodboldkampe omfattet af loven).

Det foreslås derfor med lovforslaget at indføre en særskilt bestemmelse i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder (som § 8 b), hvorefter politiet får hjemmel til at kunne give påbud om, at afviklingstidspunktet for bestemte idrætsbegivenheder, der er omfattet af loven, flyttes, hvis det er nødvendigt for at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder enkeltpersoners sikkerhed.

Muligheden vil være forbeholdt helt særlige tilfælde, hvor politiet på baggrund af alle foreliggende oplysninger – herunder konkrete efterretninger om den forestående begivenhed og erfaringerne fra afviklingen af tilsvarende begivenheder – vurderer, at der er en særligt nærliggende risiko for mere voldsomme uroligheder.

Det kan f.eks. dreje sig om en situation, hvor politiet op til en fodboldkamp modtager konkrete efterretninger om, at

grupperinger forud for kampen har planlagt en større voldelig konfrontation på en lokalitet, som ligger i et byområde tæt på stadion, og der samtidig er tale om et opgør, som erfaringsmæssigt giver anledning til mere omfattende uroligheder som følge af fjendskabet mellem de to holds fanggrupperinger. I en sådan situation vil der efter omstændighederne kunne foreligge en sådan fare for mere omfattende hærværk og for enkeltpersoners sikkerhed, at påbud om afviklingstidspunktet vil kunne være en mulighed. Det er dog samtidig en forudsætning, at det politifagligt vurderes, at flytning af afviklingstidspunktet konkret vil bidrage til at afværge faren, og at samme virkning ikke kan opnås med mindre indgribende midler.

Det forudsættes, at der – inden der bliver tale om meddelelse af påbud – finder en dialog sted mellem politiet og den pågældende arrangør mv. med henblik på om muligt at nå til enighed om foranstaltninger til at imødegå den foreliggende risiko.

Som led i den løbende dialog op til begivenheden vil det desuden være naturligt, at politiet – i muligt omfang – drøfter de foreliggende oplysninger, som ligger til grund for politiets farevurdering, med arrangørerne.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke berører politiets muligheder for at gribe ind ud fra almindelige nødretlige betragtninger.

For at sikre, at muligheden for flytning af afviklingstidspunktet kun anvendes i de beskrevne særlige tilfælde og for at sikre en ensartet anvendelse på landsplan, vil påbud om flytning af afviklingstidspunktet alene kunne gives af vedkommende politidirektør efter forudgående forelæggelse for Rigspolitiet. Da politidirektørens afgørelse om meddelelse af påbud træffes efter forelæggelse for Rigspolitiet, fastsættes det, at afgørelsen ikke vil kunne påklages til Rigspolitiet. Endvidere fastsættes det – i overensstemmelse med den almindelige ordening i retsplejelovens kapitel 11, hvorefter afgørelser truffet af politikredsene ikke kan indbringes for Justitsministeriet – at politidirektørens afgørelse heller ikke vil kunne påklages til Justitsministeriet.

Der foreslås derimod indført en særlig let og hurtig adgang til at få efterprøvet spørgsmålet om lovligheden af et påbud om flytning af afviklingstidspunkt ved domstolene.

Efter den foreslåede bestemmelse, vil den, som et påbud om flytning af afviklingstidspunktet er meddelt, således kunne forlange afgørelsen om påbud indbragt for domstolene.

En anmodning om indbringelse for domstolene skal efter den foreslåede bestemmelse være modtaget hos politiet senest 4 uger efter, at afgørelsen om påbud er meddelt den pågældende. Anmodning om indbringelse for retten vil ikke have opsættende virkning.

Efter den foreslåede bestemmelse skal sager om meddelelse af påbud om flytning af afviklingstidspunkt – inden en uge efter modtagelsen – indbringes af politidirektøren for retten

efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80. Det vil sige, at sagerne behandles i strafferetsplejens former uden medvirken af domsmænd.

Det forudsættes, at der afholdes retsmøde snarest muligt efter, at politidirektøren har indbragt sagen for retten.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkninger hertil.

Det foreslås endvidere med lovforslaget, at en arrangør, der ikke efterkommer et påbud meddelt efter den foreslåede bestemmelse i § 8 b, vil kunne straffes i overensstemmelse med lovens straffebestemmelser (bødestraf).

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

5.3.3. Forholdet til grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Politiet vil med lovforslaget få udtrykkelig hjemmel til at give påbud om, at afviklingstidspunktet for idrætsbegivenheder, der er omfattet af loven, flyttes. Der skabes hermed hjemmel til at foretage indgreb i en rettighed, der må antages at være beskyttet efter grundlovens § 73, idet en sådan flytning efter omstændighederne vil kunne udgøre et indgreb over for arrangørerne af idrætsbegivenheden og de medieselskaber, der eventuelt har erhvervet rettigheder til transmission af den pågældende begivenhed.

Justitsministeriet har derfor vurderet, om en beslutning om at flytte afviklingstidspunktet for en idrætsbegivenhed vil kunne have karakter af ekspropriation.

Justitsministeriet har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at politiets beslutning om flytning af afviklingstidspunktet for en idrætsbegivenhed har til formål at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder enkeltpersoners sikkerhed.

Desuden har ministeriet lagt vægt på, at muligheden for at give påbud om flytning af afviklingstidspunktet efter den foreslåede ordening er forbeholdt helt særlige tilfælde, hvor politiet på baggrund af alle foreliggende oplysninger – herunder konkrete efterretninger og erfaringerne fra afviklingen af tilsvarende begivenheder – vurderer, at der er en særligt nærliggende risiko for mere voldsomme uroligheder.

Justitsministeriet har herudover lagt vægt på, at det samtidig er en forudsætning for politiets flytning af afviklingstidspunktet, at det politifagligt vurderes, at flytning af afviklingstidspunktet vil bidrage til at afværge faren, og at samme virkning ikke kan opnås med mindre indgribende midler. Det forudsættes således, at det for at afværge faren ikke vil være tilstrækkeligt eksempelvis at meddele påbud om elementer i den sikkerhedsmæssige afvikling af begivenheden.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets vurdering, at en beslutning efter den foreslåede ordening om at flytte afviklingstidspunktet for enkeltstående idrætsbegivenheder,

der er omfattet af loven, ikke kan antages at ville kunne udgøre et ekspropriativt indgreb, jf. grundlovens § 73.

Indførelsen af en mulighed for politiet til at give påbud om, at afviklingstidspunktet for idrætsbegivenheder, der er omfattet af loven, flyttes, rejser efter Justitsministeriets opfattelse desuden ikke spørgsmål i forhold til artikel 1 om beskyttelse af ejendomsretten i 1. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det er i øvrigt ministeriets opfattelse, at indførelsen af en mulighed for politiet til at give påbud om flytning af afviklingstidspunktet for idrætsbegivenheder, der er omfattet af loven, ikke rejser spørgsmål i forhold til beskyttelsen af forsamlingsfriheden, jf. grundlovens § 79 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 11.

6. Behandling af oplysninger om privat meddelte karantæner

6.1. Privat meddelte karantæner (klubkarantæner)

De enkelte fodboldklubber har et internt ordensreglement, der skal være godkendt af de lokale myndigheder, herunder politiet. Klubberne kan bortvise tilskuere, der ikke overholder dette ordensreglement, fra fremtidige kampe ved at give dem en såkaldt klubkarantæne. En klubkarantæne meddeles af den pågældende fodboldklubs sikkerhedspersonale og har som udgangspunkt virkning for alle kampe, som fodboldklubben deltager i, uanset om kampen spilles på hjemme- eller udebane. Karantænen tidsmæssige udstrækning fastsættes ud fra en konkret vurdering af overtrædelsens grovhed mv.

Fodboldklubberne udveksler i vidt omfang kontrollørpersonale, således at udeholdet medtager et antal kontrollører til en kamp. Udeholdets kontrollører kan på den måde medvirke til at udpege udeholdets uroskabende tilskuere, hvilket giver bedre mulighed for at gribe ind over for sådanne tilskuere og eventuelt udelukke dem fra at overvære kampen. Efter § 4 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder skal kontrollørerne være autoriserede af politiet.

Efter lovens § 6 har politiet hjemmel til at videregive oplysninger om, hvilke personer der er meddelt generel karantæne efter loven, til klubbernes autoriserede kontrollører, hvis videregivelsen er nødvendig for at håndhæve karantænerne. Kontrollørerne har samtidig hjemmel til at behandle sådanne oplysninger, i det omfang behandlingen er nødvendig for håndhævelsen.

Justitsministeren har i medfør af loven udstedt bekendtgørelse nr. 650 af 26. juni 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, som bl.a. fastsætter mere detaljerede regler om politiets videregivelse og de autoriserede kontrollørers behandling af oplysninger om personer, der er karantæneramte efter loven.

Som det fremgår af handlingsplanen, har fodboldklubberne udtrykt et ønske om, at klubbernes respektive kontrollører

fra kamp til kamp – i lighed med hvad der gælder for de generelle karantæner – kan udveksle oplysninger om personer, der er meddelt klubkarantæne i de enkelte klubber. Det vil i givet fald betyde, at samtlige kontrollører vil kunne medvirke til også at håndhæve klubkarantænerne.

6.2. Gældende ret

Persondataloven regulerer behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. persondatalovens § 1, stk. 1. Loven gælder således også for manuelle registre, f.eks. hvis personoplysninger systematiseres i et kartotek eller en fortegnelse, der er papirbaseret.

Persondatalovens regler gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling af personoplysninger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. persondatalovens § 1, stk. 2.

Det følger af persondatalovens § 2, stk. 1, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i persondataloven.

Af forarbejderne til persondatalovens § 2, stk. 1 (lovforslag nr. 147, 1999 1. samling), fremgår det, at bestemmelsen indebærer, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Det fremgår imidlertid også, at dette ikke gælder, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod direktivet om behandling af personoplysninger (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger).

Der er således adgang til at fravige persondatalovens regulering ved lov. Dette forudsætter dog som nævnt, at reguleringen ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet. Om forholdet til databeskyttelsesdirektivet se nærmere pkt. 6.4 nedenfor.

Der er i persondatalovens § 5 fastsat en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger. Bestemmelsen fastsætter således bl.a., at behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med god databehandlingsskik, at oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles, at oplysninger skal ajourføres, og at indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en må-

de, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

I persondatalovens § 6, stk. 1, er fastsat de generelle betingelser for, hvornår behandling af oplysninger må finde sted. Af bestemmelsen følger, at behandling af oplysninger kun må finde sted, hvis en af de i bestemmelsens nr. 1-7 angivne betingelser er opfyldt. Det drejer sig bl.a. om behandlinger, som den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til, eller som er nødvendige for at forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse, jf. nr. 1 og nr. 7.

Videregivelse og behandling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold er i øvrigt reguleret i persondatalovens §§ 7 og 8. De oplysninger, der omfattes af bestemmelsen i § 7, er oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt helbredsmæssige og seksuelle forhold. Sådanne oplysninger må kun behandles i visse situationer, f.eks. hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, eller hvis behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. bestemmelsens stk. 2, nr. 1 og 4.

Lovens § 8 omfatter oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end dem, der er nævnt i § 7.

Af persondatalovens § 8, stk. 4, følger, at private må behandle, herunder opbevare, oplysninger om bl.a. strafbare forhold, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, eller hvis det er nødvendigt til varetagelse af en berettiget interesse, og denne interesse klart overstiger hensynet til den registrerede.

Videregivelse af sådanne oplysninger må ikke ske uden den registreredes udtrykkelige samtykke. Videregivelse kan dog ske uden samtykke, når det sker til varetagelse af offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse. Dette følger af bestemmelsens stk. 5.

De nævnte bestemmelser forudsætter, at der i hvert enkelt tilfælde, hvor private skal behandle oplysninger, foretages en konkret vurdering af, om der er det fornødne retlige grundlag for at behandle, herunder videregive, personoplysninger.

6.3. Justitsministeriets overvejelser

6.3.1. Som nævnt oven for under pkt. 6.1 fremgår det af handlingsplanen, at fodboldklubberne har udtrykt et ønske om, at klubbernes respektive kontrollører fra kamp til kamp – i lighed med hvad der gælder for de generelle karantæner – kan udveksle oplysninger om personer, der er meddelt klubkarantæne i de enkelte klubber.

6.3.2. Det er Justitsministeriets opfattelse, at arrangører af fodboldkampe har en legitim interesse i at kunne sikre sig mod, at den personkreds, som klubkarantæneordningen omfatter, kan forhindres adgang til fodboldkampe. Det er derfor naturligt, at de autoriserede kontrollører fra begge de involverede klubber – i det nødvendige omfang – kan modtage oplysninger om, hvem der af de respektive klubber er meddelt klubkarantæne samt relevante oplysninger om de pågældendes udseende, således at de – om nødvendigt – effektivt kan forhindres i at komme ind på stadion.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der bør skabes mulighed for en ordning, hvorefter kontrollørerne inden hver kamp kan foretage saglig og proportional udveksling af oplysninger om klubkarantæneramte, således at kontrollørerne fra begge de involverede klubber kan medvirke til at udpege alle de relevante tilskuere uanset de pågældendes klubtilhørsforhold.

6.3.3. Justitsministeriet har i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse lagt til grund, at såvel registreringen og udvekslingen (videregivelsen) som den efterfølgende behandling af oplysninger om klubkarantæneramte vil være omfattet af persondataloven.

Som anført ovenfor meddeles klubkarantæner på baggrund af overtrædelser af klubbernes interne ordensreglementer. Disse overtrædelser kan både bestå i adfærd, som dækker over strafbare forhold, og i adfærd, som ikke dækker over strafbare forhold. At en person er meddelt en klubkarantæne siger således som udgangspunkt ikke noget om, hvorvidt den pågældende har begået noget strafbart. Det kan give anledning til tvivl, om en oplysning om, at en person er klubkarantæneramt, vil være omfattet af § 6 eller § 8 i persondataloven, og om der i bestemmelserne i alle tilfælde vil være det fornødne grundlag for at behandle oplysningerne.

I lyset af bl.a. denne tvivl foreslås det, at der indføres et udtrykkeligt hjemmelsgrundlag for, at autoriserede kontrollører kan behandle og herunder udveksle oplysninger om, hvilke personer der er meddelt klubkarantæne.

6.3.4. Justitsministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at forslaget alene indebærer en adgang til at behandle personoplysninger i det omfang, dette er nødvendigt for at udføre den væsentlige opgave, som varetagelsen af sikkerheden i forbindelse med afvikling af større idrætsbegivenheder udgør.

Samtidig finder Justitsministeriet, at det bør tillægges vægt, at den behandling af personoplysninger, der med forslaget lægges op til, i lighed med ordningen med generelle karantæner vil være undergivet en række begrænsninger. Som anført nedenfor vil der således ikke blive udvekslet oplysninger om, hvilken konkret overtrædelse af ordensreglementet, der ligger til grund for den pågældende klubkarantænes udstedelse. Endvidere vil der alene være mulighed for at videregive oplysninger til en afgrænset kreds af kontrollører, der

– ud over at være særligt autoriserede og dermed uddannede – vil være underlagt en strafbelagt tavshedspligt.

6.3.5. Der er efter Justitsministeriets opfattelse i den forbindelse behov for – i lighed med, hvad der gælder for oplysninger om personer omfattet af en generel karantæne – at fastsætte mere detaljerede regler om behandlingen af oplysninger om klubkarantæneramte. Disse mere detaljerede regler fastsættes mest hensigtsmæssigt i en bekendtgørelse.

Det foreslås derfor med lovforslaget at indsætte en bestemmelse i loven (som § 6 a), hvorefter justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger om, hvilke personer der er meddelt privat karantæne, i det omfang behandlingen er nødvendig for at håndhæve sådanne karantæner.

Hvis lovforslaget vedtages, vil justitsministeren således i en bekendtgørelse kunne fastsætte en ordning, hvorefter klubbernes autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger om, hvilke personer der er blevet meddelt en klubkarantæne, og herunder inden hver kamp får adgang til at udveksle sådanne oplysninger, hvis dette er nødvendigt for at håndhæve karantænerne. Adgangen vil derimod ikke omfatte oplysninger om, hvilken konkret overtrædelse af ordensreglementet, der ligger til grund for den enkelte karantænes udstedelse. Justitsministeriet agter desuden at fastsætte regler om, at de autoriserede kontrollører har strafbelagt tavshedspligt med hensyn til oplysningerne.

Det betyder, at der kun vil kunne udveksles oplysninger om meddelte klubkarantæner, der er relevante for den konkrete fodboldkamp, ligesom kontrollørerne ikke vil kunne anvende oplysningerne til andre formål.

Hvis lovforslaget vedtages, agter Justitsministeriet desuden i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse at fastsætte nærmere regler, som – i lighed med reglerne om de generelle karantæner – sikrer en høj grad af sikkerhed ved den praktiske udveksling af oplysningerne, herunder at de udvekslede oplysninger skal tilbageleveres eller destrueres efter den pågældende kamp.

Som forudsat i handlingsplanen vil Justitsministeriet inddrage bl.a. fodboldklubberne og fanklubberne i arbejdet med den nærmere udformning af ordningen, således at der kan tages hensyn til de forskellige forhold, der måtte gøre sig gældende i de enkelte klubber. Der vil således ikke i den forbindelse kunne fastsættes bestemmelser om, hvad der vil kunne begrunde en karantæne.

Forinden udstedelse af de nærmere regler vil der i overensstemmelse med persondatalovens § 57 blive indhentet en udtalelse fra Datatilsynet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkninger hertil.

6.3.6. Forslaget indebærer, at spørgsmålet om, hvorvidt det er berettiget at behandle oplysninger om klubkarantæneram-

te, fremover skal bedømmes efter de regler, der udstedes i medfør af den foreslåede bestemmelse, og ikke efter de materielle behandlingsregler, der følger af persondatalovens §§ 6-8, når behandlingen sker, fordi det er nødvendigt for at håndhæve klubkarantæner.

Det bemærkes, at forslaget ikke indebærer en fravigelse af andre dele af persondatalovens regulering, herunder reglerne om behandling af oplysninger og reglerne om den registreredes rettigheder. Forslaget indebærer således alene, at det i en udtrykkelig bestemmelse reguleres, i hvilket omfang klubbernes autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger om klubkarantæner.

6.4. Forholdet til databeskyttelsesdirektivet

Databeskyttelsesdirektivets (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) artikel 7 fastsætter bl.a., at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Behandling kan desuden finde sted, hvis behandlingen er nødvendig, for at den registeransvarlige eller den tredjemand eller de tredje-mænd, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der skal beskyttes i henhold til direktivet, går forud herfor.

Af direktivets artikel 8, stk. 5, 1. afsnit, følger, at behandling af rent private oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger som udgangspunkt kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed. Behandling af de nævnte oplysninger må således efter bestemmelsen som udgangspunkt kun ske for en offentlig myndighed. Hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning, herunder administrative forskrifter fastsat i henhold til lov, kan behandling af sådanne oplysninger dog også udføres for private.

Det bemærkes, at direktivet giver mulighed for, at medlemsstaterne uafhængigt af de generelle regler har mulighed for at fastsætte særlige betingelser for databehandling på specifikke områder, jf. direktivets artikel 5 og betragtning 22.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at lovforslaget ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Justitsministeriet finder i den forbindelse, at bl.a. den særlige autorisationsordning og den strafbelagte tavshedspligt for de kontrollører, der skal behandle personoplysningerne, må antages i givet fald at udgøre tilstrækkelige specifikke garantier i databeskyttelsesdirektivets forstand.

Justitsministeriet vil i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 6, underrette Kommissionen om den gennemførte regulering på området.

6.5. Dataansvar

Særligt vedrørende spørgsmålet om dataansvaret for de autoriserede kontrollørers behandling af de modtagne oplysninger bemærkes det, at det forudsættes, at de enkelte fodboldklubber, der beskæftiger kontrollørerne, vil være dataansvarlige i persondatalovens forstand. Dette indebærer bl.a., at fodboldklubberne vil være ansvarlige for at sikre, at der i fornødent omfang foretages anmeldelse mv. til Datatilsynet i overensstemmelse med persondatalovens regler herom. Herudover vil fodboldklubberne være ansvarlige for at sikre overholdelsen af de regler, der fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Ordningen med udveksling af oplysninger om privat meddelte karantæner vil kunne medføre visse begrænsede udgifter for arrangørerne af de omhandlede begivenheder. Det bemærkes i den forbindelse, at der vil være tale om en frivillig ordning, som vedkommende arrangør kan vælge at tilslutte sig.

Eventuelle påbud, som meddeles af politiet i medfør af den foreslåede bestemmelse om den sikkerhedsmæssige afvikling af idrætsbegivenheder omfattet af loven, vil kunne medføre visse begrænsede udgifter for arrangørerne af de omhandlede begivenheder.

Forslaget om at tilvejebringe hjemmel for politiet til at meddele påbud om flytning af afviklingstidspunktet for bestemte

idrætsbegivenheder omfattet af loven skønnes endvidere – i det omfang hjemmelen bringes i anvendelse – at kunne medføre udgifter for arrangøren og eventuelle medievirksomheder, som måtte have erhvervet rettigheder til at transmittere begivenheden.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

10. Forholdet til EU-retten

Om forholdet til databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) se ovenfor afsnit 6.4. Det er Justitsministeriets opfattelse, at lovforslaget ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Lovforslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder mv.

Udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen af Offentlige Anklagere, Rigspolitiet, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Datatilsynet, Danske Regioner, Kommunernes Landsforening (KL), Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden, Dansk Retspolitisk Forening, Amnesty International, Danmarks Idræts-Forbund, Dansk Boldspil-Union, Divisionsforeningen og Danske Fodbold Fanklubber.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	Ordningen med udveksling af oplysninger om privat meddelte karantæner samt eventuelle påbud fra politiet i medfør af lovforslaget om den sikkerhedsmæssige afvikling af idrætsbegivenheder eller flytning af afviklingstidspunktet for idrætsbegivenheder vil kunne medføre udgifter for arrangørerne af idrætsbegivenheder omfattet af loven.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede ændrede affattelse af § 2, stk. 1, nr. 1, indebærer først og fremmest, at der fremover som noget nyt vil kunne meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at en person har begået en overtrædelse af straffelovens § 134 b (maskeringsforbuddet) i forbindelse med en idrætsbegivenhed omfattet af loven.

En sådan begrundet mistanke vil dog ikke i sig selv kunne danne grundlag for en generel karantæne, idet betingelsen i lovens § 2, stk. 1, nr. 2 (som ikke foreslås ændret), om, at politiet skal kunne pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder, også vil skulle være opfyldt.

Politiet vil desuden skulle foretage en individuel, konkret vurdering af, om det af hensyn til opretholdelse af ro og orden er nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. § 2, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændrede affattelse af § 2, stk. 1, nr. 1, indebærer endvidere en ændring af teknisk karakter, hvorved henvisningen til straffelovens kapitel 25 ændres til straffelovens 25. kapitel.

Til nr. 2

Den foreslåede affattelse af § 2, stk. 2, indebærer, at der fremover ikke stilles krav om, at politiet skal kunne pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder (fodboldkampe), hvis der foreligger begrundet mistanke om grovere overtrædelser af en række af de bestemmelser, der er opregnet i lovens § 2, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen vil finde anvendelse ved

- overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, (vold og trusler mod personer i offentlig tjeneste mv.),
- overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 2 (hærværk),
- en overtrædelse omfattet af straffelovens 25. kapitel (forbrydelser mod liv og legeme, herunder vold),
- en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, og
- en overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer.

Det er en forudsætning for anvendelse af den foreslåede bestemmelse, at forholdets grovhed taler for, at gentagelseskravet ikke skal gælde. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.2, hvor der er gjort nærmere rede for, hvilke omstændigheder der skal lægges vægt på i den forbindelse.

Politiets meddelelse af generel karantæne vil desuden også i disse tilfælde bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder. I den forbindelse vil politiet fortsat skulle foretage en individuel, konkret vurdering af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. § 2, stk. 1.

Det må dog antages at dette krav – som følge af forholdets grovhed – i almindelighed vil være opfyldt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede affattelse af § 2, stk. 3, indebærer, at udenlandske domme og andre afgørelser om strafbare forhold begået i forbindelse med fodboldkampe vil kunne inddrages i vurderingen af, om en bestemt person kan meddeles generel karantæne efter § 2, stk. 1.

De nævnte udenlandske afgørelser skal ikke i sig selv kunne danne grundlag for meddelelse af generel karantæne. Kravet i § 2, stk. 1, nr. 1, om, at der skal foreligge en begrundet mistanke om, at der er begået et strafbart forhold i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed i Danmark, vil således under alle omstændigheder skulle være opfyldt.

Udenlandske afgørelser vil derimod kunne indgå i vurderingen af, om den pågældende må antages på ny at ville foretage strafbare handlinger i forbindelse med en fodboldkamp i Danmark.

I forhold til den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 2, hvorefter kravet om gentagelse fjernes i tilfælde, hvor forholdets grovhed tilsiger det, vil eventuelle udenlandske domme og afgørelser kunne inddrages i vurderingen af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. herved lovens § 2, stk. 1.

Den pågældende vil skulle gøres bekendt med, at de udenlandske oplysninger indgår som en del af politiets beslutningsgrundlag, jf. forvaltningslovens § 19.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Med ændringen sker der en udvidelse af den såkaldte karantænezone fra 500 meter til 3000 meter fra det sted, hvor fodboldkampen afvikles, når den klub, som en karantæneramt er tilhænger af, spiller på udebane.

Med ændringen introduceres således kriteriet »udebanefan«, idet ændringen indebærer, at der fortsat i udgangspunktet vil være tale om en 500 meters karantænezone, men således at der sker en udvidelse af zonen til 3000 meter fra det sted, hvor den bestemte idrætsbegivenhed (fodboldkampen) afvikles, når den klub, som en karantæneramt fan er tilhænger af, spiller på udebane.

Klubtilhørsforholdet får således som noget nyt betydning for karantænenes udstrækning, idet udebanefans, der er meddelt en generel karantæne, vil skulle holde sig på særlig lang afstand af det sted, hvor en idrætsbegivenhed (fodboldkamp) skal afvikles i tidsrummet fra 6 timer før og indtil 6 timer efter idrætsbegivenheden. Afgørende for vurderingen af, om man i forhold til en given kamp er at anse som udebanefan, vil være det klubtilhørsforhold, som politiet har angivet i forbindelse med karantænenes meddelelse.

En generel karantæne vil som hidtil betyde, at en karantæneramt fodboldtilhænger af fodboldklubben A, når klubben spiller hjemmekampe, ikke må opholde sig inden for en radius af 500 meter fra stadion inden for et tidsrum fra 6 timer før til 6 timer efter kampen. Samtidig indebærer den generelle karantæne som hidtil, at den karantæneramte tilhænger af klubben A ikke må opholde sig inden for en radius af 500 meter fra det sted, hvor der afvikles kampe omfattet af loven, selv om klubben A ikke er en del af kampen.

Følger den karantæneramte tilhænger med klubben A til en udebanekamp mod klubben B, må den pågældende derimod – som noget nyt – ikke opholde sig inden for en radius af 3000 meter fra hjemmeholdet B's stadion i det givne tidsrum.

Hvis en person, der er blevet meddelt en karantæne, bor indenfor 500 meter fra et fodboldstadion, vil vedkommende kunne bevæge sig frit til og fra sin bopæl og ud i sit lokalområde – også mens der er kampe på stadionet. Personen vil dog ikke kunne færdes på en sådan måde, at den pågældende kan siges at opholde sig ved selve idrætsbegivenheden. Det anførte vil fortsat være gældende i de situationer, hvor en karantæneramt fan har bopæl inden for 500 meter fra hjemmeklubbens stadion.

En karantæneramt vil som anført med den foreslåede udvidelse af karantænezone fremover ikke kunne følge med til udebanekampe og opholde sig inden for en radius af 3000 meter fra stadion.

Den pågældende vil dog ikke være afskåret fra at opholde sig inden for denne zone, hvis vedkommende kan godtgøre, at han har et legitimt og uopsætteligt ærinde inden for zonen. Her tænkes navnlig på situationer, hvor vedkommende har et vigtigt arbejdsmæssigt ærinde, eller skal deltage i ek-

sempelvis et vigtigt familiearrangement eller lignende inden for zonen.

Det vil herudover kunne forekomme, at en person, der er meddelt karantæne, har bopæl inden for 3000 meters afstand af et stadion, som i forhold til den pågældende i visse situationer må anses som et udebanestadion. I sådanne situationer vil vedkommende kunne bevæge sig frit til og fra sin bopæl og ud i sit lokalområde – også på de enkelte dage – i løbet af et år, hvor vedkommendes »hjemmeklub« skal spille på det lokale stadion. Den pågældende vil således kunne tage til og fra arbejde, besøge familie og venner, deltage i religiøse aktiviteter mv. og i øvrigt opholde sig i lokalområdet uden at overtræde forbuddet.

Personen vil dog ikke kunne færdes på en sådan måde, at den pågældende kan siges at tage del i eller opholde sig ved selve idrætsbegivenheden. Den pågældende vil således ikke kunne opholde sig på de værtshuse eller andre lokaliteter, hvor udeholdets fans typisk opholder sig før og efter kampen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at politiet fremover vil kunne optage fotos af alle personer, der meddeles generel karantæne.

Disse personfotos vil efter lovens § 6 og reglerne i bekendtgørelse nr. 650 af 26. juni 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder kunne videregives til de autoriserede kontrollører.

Personfotos, der optages i medfør af den foreslåede bestemmelse, uden at retsplejelovens almindelige betingelser for optagelse af personfoto er opfyldt, må alene anvendes til håndhævelse af generelle karantæner meddelt efter lovens § 2, og skal opbevares adskilt fra politiets øvrige personfotos.

Disse personfotos skal desuden destrueres, når karantæneperioden udløber, og hvis personen frifindes, eller der træffes afgørelse om påtaleopgivelse for det forhold, der efter stk. 1, nr. 1, ligger til grund for karantænen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter den foreslåede bestemmelse vil en generel karantænes varighed, jf. § 2, stk. 3 (som bliver stk. 5), som noget nyt kunne forlænges med op til 6 måneder, når der er begrundet mistanke om, at karantænen er overtrådt.

Der stilles ikke krav om, at overtrædelse af karantænen skal være fastslået ved en strafferetlig afgørelse, førend karantænen kan forlænges. Forlængelsen af karantænen vil dog

bortfalde, hvis den straffesag, som ligger til grund for forlængelsen, afgøres endeligt med frifindelse eller påtaleopgivelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgørelsen om forlængelse af karantæne træffes efter reglerne i lovens § 3. Det er således politiet, der vil skulle træffe afgørelse om forlængelse af en generel karantæne, når der foreligger den fornødne begrundede mistanke om, at den pågældende har overtrådt sin karantæne. Spørgsmålet herom vil typisk opstå i tilknytning til, at der rejses en sigtelse for overtrædelse af karantænen.

Det forudsættes, at politiets afgørelse om forlængelse af karantæne træffes på chargeret niveau.

Forlængelse af en generel karantæne vil være en afgørelse omfattet af forvaltningslovens regler. Det betyder bl.a., at meddelelsen om forlængelse af en generel karantæne skal gives ved en skriftlig afgørelse, som er ledsaget af en begrundelse, og som indeholder en vejledning om klagemuligheder.

Det forudsættes i den forbindelse, at politiet forinden har foretaget skriftlig partshøring i overensstemmelse med den ændrede procedure for meddelelse af karantæner, som er beskrevet under pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Politiets afgørelse om at forlænge karantæne vil kunne påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Rigspolitiets afgørelse vil ikke kunne påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

Klage over en forlængelse af karantænen vil som udgangspunkt ikke have opsættende virkning.

Den, som en forlængelse af en generel karantæne vedrører, vil kunne forlange afgørelsen om forlængelse indbragt for domstolene i overensstemmelse med lovens § 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Overskriften til kapitel 4 ændres som følge af den foreslåede bestemmelse i nr. 7, da kapitel 4 med det foreliggende lovforslag fremover vil indeholde bestemmelser om både registrering, videregivelse og udveksling af oplysninger.

Til nr. 7

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse i loven, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, at autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger om, hvilke personer der er meddelt privat karantæne (klubkarantæner), i det omfang behandlingen er nødvendig for at håndhæve sådanne karantæner. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om behandlingen af sådanne oplysninger, herunder at oplysningerne skal anses for fortrolige, og at straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse.

Der vil således blive skabt en vis adgang for klubberne til indbyrdes i forbindelse med den konkrete kamp at udveksle oplysninger om, hvem der er meddelt karantæner for overtrædelse af klubbernes ordensreglementer. På den måde vil de respektive klubbers kontrollører kunne bistå hinanden i at identificere de pågældende og om nødvendigt forhindre dem adgang til stadion. Der vil ikke kunne udveksles oplysninger om, på hvilken baggrund en klubkarantæne er meddelt.

Justitsministeriet vil desuden i forbindelse med udmøntningen af bemyndigelsen fastsætte regler, som sikrer en høj grad af sikkerhed ved den praktiske udveksling af oplysninger, herunder at de udvekslede oplysninger skal tilbageleveres eller destrueres efter den pågældende kamp, samt at kontrollørerne skal iagttage tavshed med hensyn til de modtagne oplysninger.

Det forudsættes, at justitsministeren under inddragelse af fodboldklubberne og Danske Fodbold Fanklubber fastsætter de nærmere regler herom ved bekendtgørelse. Der vil ikke i den forbindelse kunne fastsættes bestemmelser om, hvad der vil kunne begrunde en klubkarantæne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel i loven (som kapitel 5 a), da der ikke i den gældende lov er kapitler eller bestemmelser, der relaterer sig til den sikkerhedsmæssige afvikling af bestemte idrætsbegivenheder.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en ny bestemmelse i loven (som § 8 a), hvorefter politiet får adgang til at meddele påbud om den sikkerhedsmæssige afvikling af begivenheder omfattet af loven, hvis afviklingen af begivenheden indebærer en særlig risiko for, at der kan opstå uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre. Det forudsættes i den forbindelse, at politiet, forinden – ved at indgå i en dialog med den pågældende arrangør mv. – har forsøgt at nå til enighed om iværksættelse af de fornødne sikkerhedsmæssige foranstaltninger

Bestemmelsen supplerer lovens § 7, hvorefter politiet på visse betingelser kan meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af steder, hvor der afholdes bestemte idrætsbegivenheder.

Efter den foreslåede bestemmelse vil der bl.a. kunne meddeles påbud om antallet af kontrollører eller krav om, hvordan bestemte grupperinger skal ankomme til og forlade et stadion i forbindelse med en konkret idrætsbegivenhed.

Det vil være en forudsætning for, at politiet kan udstede et påbud, at politiet på baggrund af de foreliggende oplysninger vurderer, at afviklingen af begivenheden indebærer en særlig risiko for, at der opstår uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre, og at der kan peges på konkrete forhold i

relation til den sikkerhedsmæssige afvikling af begivenheden, som kan forbedres.

Der vil også skulle foretages en selvstændig, konkret vurdering af, om de foranstaltninger, som påbuddet indebærer, vil bidrage til at mindske risikoen for, at der opstår uroligheder.

Der vil tillige skulle foretages en proportionalitetsvurdering, herunder i lyset af de omkostninger, som en efterkommelse af påbuddet vil påføre den pågældende arrangør.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 8 b vil politiet kunne give påbud om, at afviklingstidspunktet for en bestemt idrætsbegivenhed, der er omfattet af loven, flyttes, hvis det er nødvendigt for at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder enkeltpersoners sikkerhed.

Muligheden vil være forbeholdt helt særlige tilfælde, hvor politiet på baggrund af alle foreliggende oplysninger – herunder konkrete efterretninger om den forestående begivenhed og erfaringerne fra afviklingen af tilsvarende begivenheder – vurderer, at der er en særligt nærliggende risiko for mere voldsomme uroligheder. Det er samtidig en forudsætning, at det politifagligt vurderes, at flytning af afviklingstidspunktet vil bidrage til at afværge faren, og at samme virkning ikke kan opnås med mindre indgribende midler. Det skal med andre ord vurderes, at det ikke vil være tilstrækkeligt eksempelvis at meddele påbud om elementer i den sikkerhedsmæssige afvikling af begivenheden.

Et påbud om flytning af afviklingstidspunktet for en bestemt idrætsbegivenhed vil normalt indebære, at den pågældende idrætsbegivenhed flyttes nogle timer inden for samme døgn.

Som led i den løbende dialog op til begivenheden – og forud for eventuel meddelelse af påbud om flytning af afviklingstidspunktet – vil det desuden være naturligt, at politiet – i muligt omfang – drøfter de foreliggende oplysninger, som ligger til grund for politiets farevurdering, med arrangørerne.

For at sikre, at muligheden kun anvendes i de beskrevne særlige tilfælde og for at sikre en ensartet anvendelse på landsplan, vil påbud om flytning af afviklingstidspunktet alene kunne meddeles efter forudgående forelæggelse for Rigspolitiet, jf. stk. 2.

Efter *stk. 2* vil politiets meddelelse af påbud om flytning af afviklingstidspunktet ikke kunne påklages til Rigspolitiet, eftersom politidirektørens afgørelse træffes efter forudgående forelæggelse for Rigspolitiet. Politiets afgørelse vil endvidere ikke kunne påklages til Justitsministeriet.

Med *stk. 3* indføres en særlig hurtig og let adgang til domstolsprøvelse, således at den arrangør, som påbuddet vedrører, kan forlange, at afgørelsen indbringes for domstolene af

vedkommende politidirektør. Anmodning om indbringelse har ikke opsættende virkning.

Anmodningen om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos politiet senest 4 uger efter, at afgørelsen om påbuddet er meddelt den pågældende, jf. stk. 4.

Det foreslås i *stk. 5*, at sager om påbud om flytning af afviklingstidspunkt indbringes for retten af politidirektøren efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Efter *stk. 6* træffes rettens afgørelse ved kendelse, der kan kæres til landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. Går afgørelsen ud på, at påbuddet godkendes, anføres det i kendelsen de konkrete omstændigheder, hvorpå det støttes, at betingelserne er opfyldt.

Endelig foreslås det i *stk. 7*, at retsplejelovens § 1018 h finder anvendelse på erstatningskrav i anledning af uberettiget påbud.

Dette indebærer, at den lette adgang til at få kravet prøvet i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a finder tilsvarende anvendelse. Erstatning for uberettiget meddelelse af påbud afgøres på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler. Erstatning forudsætter således, at politiet har handlet ansvarspådragende.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9-11

Det foreslås, at der tilføjes et nr. 4 i § 9, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hvorefter en arrangør kan straffes med bøde, hvis påbud udstedt efter de nye foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 8 (som bliver §§ 8 a og 8 b) ikke efterkommes. Lovforslagets § 1, nr. 9 og 10 er konsekvensrettelser som følger heraf.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3.1 og 5.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Bestemmelsens *stk. 1* fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Det foreslås i *stk. 2*, at de foreslåede regler om ændringer i karantæneordningen (§ 1, nr. 3, 4 og 5 om udvidelse af karantænezonen, optagelse af personfoto og forlængelse af den generelle karantæne), alene vil finde anvendelse for generelle karantæner meddelt efter lovens ikrafttræden.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Grønland og Færøerne, men at loven ved kongelig anordning kan sættes i

kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 307 af 30. april 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder foretages følgende ændringer:

§ 2. En person kan, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden, meddeles generel karantæne, hvis

- 1) der er begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, §§ 121, 134 a, 264, 266, 266 b eller 291, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens kapitel 25, eller en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om fyrværkeri eller § 3 i bekendtgørelsen om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed m.v. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger, og
- 2) der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte.

Stk. 2. Generel karantæne er et forbud mod at opholde sig ved bestemte idrætsbegivenheder og inden for et område på indtil 500 m fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes. Forbuddet gælder fra 6 timer før og indtil 6 timer efter idrætsbegivenheden.

Stk. 3. Generel karantæne meddeles for et bestemt tidsrum på indtil 2 år.

Stk. 4. Generel karantæne bortfalder, hvis personen frifindes eller der træffes afgørelse om påtaleopgivelse for det forhold, der efter stk. 1, nr. 1, ligger til grund for karantænen.

1. I § 2, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »134 a,«: »134 b,« og »straffelovens kapitel 25« ændres til: »straffelovens 25. kapitel«.

2. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* I tilfælde, hvor den begrundede mistanke efter stk. 1, nr. 1, vedrører overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, eller § 291, stk. 2, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens 25. kapitel, en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer eller lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, kan der dog meddeles generel karantæne, uden at betingelsen i stk. 1, nr. 2, er opfyldt, hvis forholdets grovhed tilsiger det.

Stk. 3. Udenlandske domme og andre afgørelser om strafbare forhold begået i forbindelse med visse idrætsbegivenheder, vil kunne inddrages i vurderingen af, om en person kan meddeles generel karantæne efter stk. 1.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.

3. I § 2, *stk. 2*, der bliver stk. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»Når den klub, som en person, der er meddelt en generel karantæne, er tilhænger af, deltager i bestemte idrætsbegivenheder, som afvikles på udebane, må den pågældende dog ikke opholde sig inden for et område på indtil 3000 m fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, i det i 2. pkt. angivne tidsrum.«

4. I § 2 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Der kan optages personfotografi af personer, der meddeles generel karantæne efter stk. 1. Et personfotografi, der er optaget efter 1. pkt., uden at betingelserne i retsplejelo-

vens kapitel 72 er opfyldt, kan alene anvendes med henblik på håndhævelse af en generel karantæne meddelt efter stk. 1 og skal destrueres ved karantænenes udløb, og hvis personen frifindes, eller der træffes afgørelse om påtaleopgivelse for det forhold, der efter stk. 1, nr. 1. ligger til grund for karantænen.«

5. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. En generel karantænes varighed, jf. § 2, stk. 5, kan forlænges med op til 6 måneder, når der er begrundet mistanke om overtrædelse af karantænen, jf. § 2, stk. 4. Forlængelsen bortfalder, hvis personen frifindes eller der træffes afgørelse om påtaleopgivelse for overtrædelse af karantænen.

Stk. 2. Lovens § 3 finder tilsvarende anvendelse ved forlængelse af en karantænes varighed.«

6. I *overskriften* til kapitel 4 ændres »Videregivelse« til: »Behandling«.

7. Efter § 6 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 6 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger om, hvilke personer der er meddelt privat karantæne, i det omfang behandlingen er nødvendig for at håndhæve sådanne karantæner. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om behandlingen af sådanne oplysninger, herunder at oplysningerne skal anses for fortrolige, og at straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse.«

8. Efter kapitel 5 indsættes:

»Kapitel 5 a

Sikkerhedsmæssig afvikling af bestemte idrætsbegivenheder

§ 8 a. Politiet kan meddele påbud om den sikkerhedsmæssige afvikling af bestemte idrætsbegivenheder, hvis der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre. Politiet kan fastsætte en frist for gennemførelse af påbuddet.

§ 8 b. Politiet kan meddele påbud om, at afviklingstidspunktet for bestemte idrætsbegivenheder flyttes, hvis det er nødvendigt for at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder enkeltpersoners sikkerhed.

Stk. 2. Påbud om flytning af afviklingstidspunkt meddeles af politidirektøren efter forudgående forelæggelse for Rigspolitiet. Påbuddet skal være skriftligt og indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. Påbuddet kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Et påbud kan af den, påbuddet er meddelt, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse for retten har ikke opsættende virkning.

Kapitel 4

Videregivelse af oplysninger

§ 9. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder en karantæne meddelt efter § 2,
- 2) beskæftiger kontrollører, som ikke har autorisation efter § 4, eller
- 3) overtræder et forbud meddelt efter § 7.

Stk. 2. Under særligt skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen stige til fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 3. Forsøg på overtrædelser omfattet af stk. 1, nr. 1, er strafbart.

Stk. 4. I regler udstedt i medfør af denne lov kan det fastsættes, at overtrædelse af reglerne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Anmodning om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos politiet senest 4 uger efter, at afgørelsen om påbud er meddelt den pågældende.

Stk. 5. Politidirektøren indbringer inden 1 uge fra modtagelsen af anmodningen sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Stk. 6. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan kæres til landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. Går afgørelsen ud på, at påbuddet godkendes, anføres i kendelsen de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne er opfyldt.

Stk. 7. Med hensyn til erstatningskrav finder retsplejelovens § 1018 h anvendelse.«

9. I § 9, stk. 1, nr. 2, udgår: »eller«.

10. I § 9, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 7.« til: »§ 7, eller«.

11. I § 9, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) ikke efterkommer et påbud meddelt efter §§ 8 a eller 8 b.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 2. § 1, nr. 3, 4 og 5, finder anvendelse for generelle karantæner meddelt efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland og Færøerne med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.